

Plenaire 38

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2007-2008

30 april 2008

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
ONDERZOEK VAN DE GELOOFSBRIEVEN EN EEDAFLEGGING VAN EEN NIEUW LID	1
SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES	
Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden	1
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	2
ACTUALITEITSDEBAT over het tekort aan opvangcapaciteit in de bijzondere jeugdzorg en de mogelijkheden tot uitbreiding	2
Actualiteitsmoties	17
ACTUELE VRAAG van de heer Jurgen Verstrepen tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de wettigheid van het voorkeurrecht van sociale huisvestingsmaatschappijen	18
ACTUELE VRAAG van mevrouw Fientje Moerman tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de blijvende doorrekening van de zogenaamde Eliaheffing aan de klant	23
ACTUELE VRAAG van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de politieke marges voor een aanvaardbare onderhandelde oplossing voor de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde	24
ACTUELE VRAAG van mevrouw Anissa Tamsamani tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de aangekondigde uitbreiding van de studie- en schooltoelagen en de versterking van de draagkracht van en de participatie aan het kleuteronderwijs	28
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het verdrag van de Raad van Europa inzake de strijd tegen mensenhandel, opgemaakt in Warschau op 16 mei 2005 – 1507 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	33
Artikelsgewijze bespreking	33
ONTWERP VAN AANPASSING VAN DE WERKINGSBEGROTING VAN HET VLAAMS PARLEMENT VOOR HET BEGROTINGSJAAR 2008 – 10 (2007-2008) – Nr. 2	
Bespreking en stemming	33
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het verdrag van de Raad van Europa inzake de strijd tegen mensenhandel, opgemaakt in Warschau op 16 mei 2005 – 1507 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	34

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Jos De Meyer, de dames Tinne Rombouts en Els Robeyns en de heren Karlos Callens en Mark Demesmaeker tot besluit van de op 15 april 2008 door de heer Jos De Meyer in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de gezondheidsrisico's van producten uit de eigen tuin – 1649 (2007-2008) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	34
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Felix Strackx, de dames Marijke Dillen en Greet Van Linter en de heren Erik Tack en Herman De Reuse tot besluit van de op 15 april 2008 door de heer Felix Strackx in commissie gehouden interpellatie tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de uitspraak van het Europees Hof van Justitie na een prejudiciële vraag van het Grondwettelijk Hof betreffende het eventueel discriminerend karakter van de Vlaamse zorgverzekering ten aanzien van de Franstaligen in België – 1651 (2007-2008) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	34
ACTUALITEITSMOTIE van mevrouw Monique Moens en de heer Jurgen Verstrepen tot besluit van het op 30 april 2008 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over het tekort aan opvangcapaciteit in de bijzondere jeugdzorg en de mogelijkheden tot uitbreiding – 1671 (2007-2008) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	35
ACTUALITEITSMOTIE van mevrouw Marijke Dillen en de heren Filip Dewinter, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen en Karim Van Overmeire tot besluit van het op 30 april 2008 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over het tekort aan opvangcapaciteit in de bijzondere jeugdzorg en de mogelijkheden tot uitbreiding – 1672 (2007-2008) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	35
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	35
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	39
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	39

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: mevrouw Marleen Vanderpoorten

– *De vergadering wordt geopend om 14.05 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat berichten van verhindering zijn ingekomen van volgende leden:

Sabine Poleyn: gezondheidsredenen;

Eloi Glorieux: buitenslands;

Stern Demeulenaere, Marcel Logist, Luc Martens, Marie-Rose Morel, Herman Schueremans, Miet Smet, Paul Wille: ambtsverplichtingen;

Louis Bril, Hugo Philtjens, Greet Van Linter: familie-verplichtingen.

ONDERZOEK VAN DE GELOOFSBRIEVEN EN EEDAFLEGGING VAN EEN NIEUW LID

De voorzitter: Dames en heren, bij brief van 8 april 2008 heeft mevrouw Cathy Berx met ingang van 25 april 2008 ontslag genomen als Vlaams volksvertegenwoordiger.

De opvolger die in aanmerking komt om haar te vervangen, is de heer Ward Kennes.

De geloofsbrieven van de heer Ward Kennes werden al goedgekeurd in onze plenaire vergadering van 6 juli 2004. Een aanvullend onderzoek door het Algemeen Secretariaat heeft uitgewezen dat sindsdien geen wijziging is opgetreden in de vervulling van de verkiesbaarheidsvoorwaarden.

Ik stel dan ook voor niet opnieuw een commissie te benoemen voor het onderzoek van de geloofsbrieven van de heer Ward Kennes.

Is het parlement het daarmee eens? (*Instemming*)

Ik roep de heer Ward Kennes uit tot Vlaams volksvertegenwoordiger en nodig hem uit de grondwettelijke eed

af te leggen, die luidt als volgt: “Ik zweer de Grondwet na te leven.”

– *De heer Ward Kennes legt de grondwettelijke eed af.*

Mijnheer Kennes, namens alle collega's heet ik u van harte welkom in het Vlaams Parlement. Ik wens u heel veel succes bij uw werkzaamheden. (*Applaus*)

SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES

Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden

De voorzitter: Dames en heren, voor de CD&V-fractie zijn:

in de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting de heer Paul Delva als vast lid vervangen door de heer Ward Kennes,

in de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetsevaluatie mevrouw Cathy Berx als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Ward Kennes,

in de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand mevrouw Cathy Berx als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Ward Kennes,

in de Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie mevrouw Cathy Berx als vast lid vervangen door mevrouw Veerle Heeren en mevrouw Veerle Heeren als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Ludwig Caluwé,

in de Commissie voor Reglement en Samenwerking mevrouw Cathy Berx als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Ward Kennes,

in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin mevrouw Cathy Berx als plaatsvervangend lid vervangen door mevrouw Kathleen Helsen,

in de Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen mevrouw Cathy Berx als vast lid vervangen door de heer Ward Kennes en

in de Commissie Vlaamse Grondwet mevrouw Cathy Berx als vast lid vervangen door de heer Koen Van den Heuvel.

Voor de sp.a + VlaamsProgressieven-fractie zijn

in de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie de heer Flor Koninckx als vast lid vervangen door de heer Gilbert Bossuyt en de heer Gilbert Bossuyt als plaatsvervangend lid vervangen door mevrouw Els Robeyns en

in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin mevrouw Els Robeyns als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Flor Koninckx.

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St. VI. Parl. 2007-08, nr. 60/26*)

ACTUALITEITSDEBAT over het tekort aan opvangcapaciteit in de bijzondere jeugdzorg en de mogelijkheden tot uitbreiding

De voorzitter: Dames en heren, het debat is geopend.

Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mevrouw de voorzitter, de voorbije dagen regende het opnieuw alarmerende berichten over het gebrek aan plaatsen in gesloten jeugdinstituten, waarbij het Brusselse parket liefst 17 zware minderjarige criminelen, van wie sommigen goed bekend zijn bij justitie, opnieuw moest laten gaan, opnieuw de straat onveilig moest laten maken. Vooral de Franse Gemeenschap, maar ook Vlaanderen, gaat niet vrijuit. Sinds begin dit jaar heeft Everberg al 150 minderjarige crimineeltjes moeten weigeren, evenveel als in heel 2007. We zijn terug aanbeland in de situatie van 2002, de startperiode van Everberg.

De problematiek van het gebrek aan opvangplaatsen in de gesloten instellingen in Vlaanderen is een oud zeer. Al meer dan tien jaar klagen jeugdrechters regelmatig in de media het gebrek aan plaatsen aan, meestal naar aanleiding van spectaculaire dossiers waar jeugdrechters jonge criminelen moeten laten gaan. Het gaat om draai-deurcrimineeltjes, zoals ze in Nederland genoemd worden, die sneller het politiekantoor uit dan in zijn, ook al hebben ze een lang strafregister.

“We zitten eivol. Elke plaats is bezet, elke dag van het jaar. De Vlaamse gemeenschapsinstellingen barsten al jaren uit hun voegen”, klonk maandag opnieuw de ge-

frustreerde noodkreet vanuit de jeugdmagistratuur. En ze zijn het terecht beu telkens opnieuw te moeten herhalen dat er geen plaats is.

Het gaat hier duidelijk om een structureel probleem dat al jaren aansleept, maar ook in omvang toeneemt. Terecht is hierover grote publieke verontwaardiging.

Mijnheer de minister, u hebt nu crisisoverleg gevoerd met de minister van Justitie en uw Franstalige collega. Op korte termijn zullen er in Vlaanderen 35 nieuwe plaatsen worden gecreëerd in de oude gevangenis van Tongeren voor jongeren die herhaaldelijk zware criminële feiten hebben gepleegd. Op korte termijn is dit echter niet echt een oplossing. We hebben immers gehoord dat het nog minstens zes maanden zal duren vooraleer Tongeren operationeel is.

Wat zal gebeuren indien volgende week opnieuw zware jongeren worden opgepakt?

Mijnheer de minister, volgens de media hebt u vrij sceptisch gereageerd. U wilt “onder geen beding horen dat Dewael Tongeren verbouwt tot een jeugdgevangenis”. Ik vraag me af waarom u dat niet wilt horen.

De voorzitter: Minister Vanackere heeft het woord.

Minister Steven Vanackere: Mevrouw de voorzitter, voor de duidelijkheid moet ik hier vermelden dat een journalist de naam van minister Vandeurzen door mijn naam heeft vervangen. De minister van Justitie heeft tijdens de persconferentie nadrukkelijk verklaard dat hij van Tongeren geen jeugdgevangenis wil maken. Hij heeft dat standpunt ook toegelicht. De woorden van minister Vandeurzen zijn door een journalist in mijn mond gelegd.

Mevrouw Marijke Dillen: Ik ben in elk geval benieuwd welk standpunt de minister omtrent het eventueel uitbouwen van een jeugdgevangenis in zijn antwoord zal innemen.

Vanuit Franstalige hoek is onmiddellijk een dubbele reactie gekomen. Deze reactie laat aan duidelijkheid niet te wensen over. De Franstalige bijzondere jeugdzorg is tegen gesloten centra en pleit voor een ander antwoord op de jeugddelinquentie. Op deze manier wordt de tegenstelling tussen verschillen in benadering tussen Vlaanderen en Wallonië opnieuw blootgelegd. De Franstalige bijzondere jeugdzorg pleit opnieuw voor het pampieren en bijgevolg de facto voor de straffeloosheid. De reactie van de MR heeft eveneens een communautair tintje. De MR heeft onmiddellijk een voorstel van bijzondere wet ingediend opdat de bevoegdheden inzake het openen en het beheren van centra voor minderjarige criminelen opnieuw op het federale bestuursniveau zouden terechtkomen. De gemeenschappen zouden enkel

voor het beschermingsaspect van de jeugdbijstand bevoegd blijven. In het licht van de toekomstige staatshervorming kan deze reactie tellen.

De minister beschikt over een globaal plan, dat onder meer in bijkomende plaatsen voor criminele jongeren en voor jongeren in een problematische opvoedingssituatie voorziet. Dit plan volstaat niet en moet worden bijgewerkt en versneld doorgevoerd. Mijn fractie vraagt hier prioritair aandacht aan te besteden.

Ik weet dat het een illusie is te denken dat bijkomende plaatsen en repressie alles zouden oplossen. Zonder deze maatregelen zal het echter zeker niet in orde komen. Vlaanderen moet de criminele jongeren eindelijk duidelijk maken dat het gedaan is met de straffeloosheid. Ze mogen geen enkele kans meer krijgen om het politiekantoor langs de voordeur sneller te verlaten dan te betreden.

De tijd van het pampieren moet voorbij zijn. We moeten gevaarlijke jongeren tijdelijk uit de samenleving verwijderen en heropvoeden. We mogen deze discussie niet langer uit de weg gaan. Specialisten stellen terecht dat veel jeugdbeschermingsmaatregelen contraproductief zijn en dat nauwelijks resultaten worden geboekt. Ze geven hier twee redenen voor. Ten eerste, het gebrek aan een strenge heropvoeding die duidelijk maakt dat dergelijk gedrag onaanvaardbaar is. Ten tweede, de tijd van de plaatsing is veel te kort om op een ernstige wijze aan een degelijke reïntegratie te werken. Dit is nochtans noodzakelijk. Daarover kan geen discussie bestaan.

We zouden misschien eens naar Nederland kunnen kijken. We zouden het Nederlandse systeem, met inbegrip van de beruchte kampen en instellingen, kunnen bestuderen. De minister is het politie en justitie verschuldigd in voldoende plaatsen en in heropvoeding te voorzien. De politie aanvaardt niet langer gevaarlijk werk te verrichten en jongeren in gevaarlijke omstandigheden op te pakken om vervolgens vast te stellen dat deze jongeren onmiddellijk worden vrijgelaten. De minister is dit ook de samenleving verschuldigd. De samenleving is terecht verontwaardigd om de straffeloosheid. De mensen eisen een veilige samenleving. De heer Desmet heeft het terecht als volgt verwoord: "Een rechtsstaat kan niet bestaan dat zelfs op de elementaire veiligheid op de openbare weg niet langer wordt toegezien. Als de zekerheid niet langer bestaat dat crimineeltjes gezocht, opgespoord en bestraft worden, sloopt men een belangrijk fundament van de rechtszekerheid van de burger, een van de belangrijkste kerntaken van de overheid."

Mijnheer de minister, wat is uw standpunt over de instelling in Tongeren? Op welke wijze zult u het globaal plan op een versneld uitvoeren en aanpassen? Op welke wijze wilt u voldoende plaatsen waarborgen? Bent u bereid de discussie over de heropvoeding te openen? *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Mevrouw Moens heeft het woord.

Mevrouw Monique Moens: Heren ministers, collega's, afgelopen weekend mochten we in de pers vernemen dat het Brusselse parket noodgedwongen een vijftiental jonge delinquenten moest vrijlaten wegens plaatsgebrek in de jeugdinstanties. Mijnheer de minister, dat is niet uitzonderlijk, want wekelijks worden er wel meerdere jongeren opgepakt, verwezen naar de jeugdrechter en daarna weer op vrije voeten gesteld. Het opvangtekort voor jonge criminelen is al jaren een aanslepend probleem. De jeugdinstanties zitten eivol. Elke plaats is voortdurend bezet. Jaarlijks willen de jeugdrechters ongeveer drieduizend jonge delinquenten plaatsen, maar er worden al bijna evenveel plaatsingen geweigerd omwille van plaatsgebrek. De laatste Vlaamse cijfers dateren van 2006. Toen werden er 1001 Vlaamse jongeren geplaatst. Daarvan werden er 995 geweigerd wegens plaatsgebrek. Leg dit maar uit aan de slachtoffers.

Tijdens het spoedoverleg tussen de bevoegde ministers werd besloten om op korte termijn voor een zeventigtal bijkomende plaatsen te zorgen. 'Korte termijn' betekent hier zes maanden. Op langere termijn zou het om een tweehonderdtal plaatsen gaan. Wat zal er intussen met deze jongeren gebeuren? Zullen de jeugdrechters tot dan de opgepakte jonge criminelen telkens moeten vrijlaten? Lijst Dedecker vraagt het zich af. Hoe komt het, mijnheer de minister, dat er ofwel eerst doden of gewonden moeten vallen, ofwel dat er eerst gestaakt moet worden door het personeel, of dat er eerst nog anderen aan de alarmbel moeten trekken, vooraleer de bevoegde ministers wakker worden geschud? Wij vragen het ons af.

U verklaarde, mijnheer de minister, dat er in Vlaanderen een veertigtal plaatsen zouden bijkomen. U verklaarde ook dat u niet hebt stilgezeten. Wat realiseerde u dan wel de afgelopen jaren, en wat zijn uw plannen voor de toekomst? Wij horen het graag.

Mijnheer de minister, zeg straks alstublieft niet dat u zit te wachten op de federale regering om beschikbare ruimten te krijgen. Vlaanderen beschikt over voldoende leegstaande gebouwen die kunnen dienen voor de opvang van deze straatcrimineeltjes. Tot op heden bleef u aan de zijkant staan en nu roept u: "Ik ben ermee bezig!" Welnu, mijnheer de minister, sta op, word wakker, doe iets. Een overheid, een samenleving die zichzelf respecteert, heeft de plicht om op kordate wijze op te treden.

Voor Lijst Dedecker moet er vooral worden gezorgd voor heropvoeding, re-integratie en resocialisatie van probleemjongeren op basis van orde, tucht en discipline. Het bijbrengen van waarden en normen onder psychologische, pedagogische en psychiatrische

begeleiding, met verplichting tot werken en studeren, is primordiaal. Dit is de enige oplossing die niet alleen de samenleving, maar ook de betrokken jeugddelinquenten ten goede komt. In welke begeleiding voorziet u voor deze jongeren?

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het probleem van het tekort aan plaatsen voor de opvang en begeleiding van jongeren die een delict hebben gepleegd, is voldoende bekend. De vorige spreker, collega Dillen, heeft al concreet de problemen toegelicht. De Vlaamse Regering nam in het verleden reeds een hele reeks initiatieven op korte, middellange en lange termijn om dit probleem aan te pakken. Dat alles leidde in februari 2006 tot de afkondiging van het Globaal Plan Jeugdzorg 2007-2009 dat is uitgewerkt door toenmalig minister Vervotte. Dat plan is volop en zelfs versneld in uitvoering, en daartoe zijn ook de nodige middelen vrijgemaakt.

Ik wil mevrouw Moens dus een beetje tegenspreken. De minister zit helemaal niet te slapen. Mevrouw Moens zetelt niet in de commissie voor Welzijn, en dat verklaart misschien waarom ze niet volledig op de hoogte is. In elk geval is dit dossier in het parlement al herhaaldelijk besproken en ook aangepakt. In dat kader heeft de Vlaamse Regering op 19 juli 2007 beslist om in de gemeenschapsinstelling in Mol tien extra gesloten plaatsen voor meisjes en tien extra open plaatsen voor jongens te creëren. Die moeten er medio 2008 zijn. De minister verklaarde op 29 januari in de commissie dat hij achter het Globaal Plan blijft staan, dat het versneld wordt uitgevoerd en dat we op de goede weg zijn. Hij stelde ook dat deze koers best wordt gehandhaafd. Ten slotte vond hij dat men best wacht tot de effecten van het plan zich laten voelen vooraleer conclusies te trekken, en dat men amper zes maanden na de start ervan niet mag concluderen dat de situatie die eraan ten grondslag ligt nog niet is opgelost.

Met dat in het achterhoofd ben ik erg verrast dat de minister akkoord gaat met het voorstel om de oude gevangenis in Tongeren te heropenen. Die is gebouwd in 1844! Ze is vandaag een gevangenis museum, en wordt tijdelijk gebruikt als opslagruimte van het Gallo-Romeins Museum. Die gevangenis moet een "nieuwe" gesloten instelling voor 37 jonge delinquenten worden. Het is daarbij de bedoeling dat deze jongeren, zoals in de instelling in Mol, uitgebreid worden begeleid en onderwijs kunnen volgen, en daarvoor zal de Vlaamse overheid instaan. De verbouwing moet nog eind dit jaar gerealiseerd zijn, hoewel de gevangenis enkele jaren geleden is gesloten omdat ze volledig is afgeleefd. Voormalig minister van Justitie Onkelinx vond een verbouwing veel te duur en wou daarom de boel gewoon sluiten.

Mijnheer de minister, hoe past het voorstel om de oude gevangenis van Tongeren om te bouwen tot een

instelling voor jonge delinquenten in het Globaal Plan Jeugdzorg? Leent dit gebouw zich daartoe? Welke delinquenten heeft de overheid dan voor ogen? Welke timing wordt vooropgesteld? Is dit bedoeld als een blijvende oplossing? Welk budget is nodig om in de nodige omkadering en begeleiding vanwege de Vlaamse overheid te voorzien? Is dat geld er? Heeft dit gevolgen voor de piste die is aangekondigd in uw beleidsbrief om in de provincie Antwerpen op zoek te gaan naar een uitbreiding van de residentiële capaciteit voor delictplegers? De Franse Gemeenschap kiest voor een versnelde samenwerking met de privésector. Overweegt u een gelijkaardige versnelde aanpak? Wat is op dit ogenblik de stand van zaken met betrekking tot de samenwerking met de privésector?

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Mevrouw de voorzitter, heren ministers, collega's, dit weekend trok het parket aan de alarmbel omdat het vijftien jonge boefjes moest vrijlaten wegens plaatsgebrek in de gesloten instellingen.

Dat kan niet. Wie een misdrijf pleegt, moet daarvoor worden gestraft. U had gelijk om snel te reageren op dit soort van berichten. Ze voeden immers zowel het gevoel van onveiligheid als van straffeloosheid.

Alleen leek de manier waarop u samen met uw federale collega reageerde, mijnheer de minister, nogal veel op paniekvoetbal. Allicht heeft uw collega Vandeurzen nog zondag aan zijn administratie de opdracht gegeven om na te gaan of nergens een leegstaand gebouw van Justitie beschikbaar was. Als ik de kranten mag geloven, is hij 'with a little help from his friend' Patrick Dewael uitgekomen bij de afgeschreven gevangenis van Tongeren. Het is een heel merkwaardige beslissing want de gevangenis dateert van 2 eeuwen geleden en werd in de loop van de 20e eeuw gesloten wegens de totaal afgeleefde staat waarin ze verkeerde. Termen als mensonwaardig waren niet uit de lucht gegrepen. De gevangenis was lang een schandvlek op het gevangenisbeleid van de federale regering.

Vandaag in de 21e eeuw gelden andere normen en waarden want deze gevangenis wordt nu opnieuw in gebruik genomen, niet langer voor volwassenen, maar voor jongeren. Het zegt veel over de wijze waarop we in deze samenleving aankijken tegen kinderen en jongeren. We hadden het er gisteren nog over in de commissie, mijnheer de minister. Dit is een voorbeeld van de manier waarop het zeker niet moet.

In Tongeren wordt plaats gemaakt voor 37 jongeren. Als ik het bericht in de krant erop nalees, zijn het plaatsen gebaseerd op het model van Everberg. Dat betekent dat de federale overheid de gebouwen en de infrastructuur levert en de Vlaamse Gemeenschap voor

de ondersteuning zorgt. Klopt dat? Wordt het een instelling op de maat van Everberg? Als dat zo is, zijn uw diensten dan al ter plaatse gaan kijken of de oude gevangenis inderdaad beantwoordt aan de kwalitatieve normen die wij van een dergelijke instelling vragen? Dat zou ik echt graag weten.

Zijn er in uw begroting middelen ingeschreven om in de omkadering van deze 37 plaatsen te voorzien?

Daarnaast zullen tegen eind juni 2008 nog 20 extra plaatsen ter beschikking worden gesteld in Mol, niet in een oude gevangenis, maar in containers. Het zegt veel over de manier waarop we tegen onze jeugd aankijken. U vergroot andermaal de capaciteit van Mol. Daardoor verhoogt de druk op deze site, de kans op conflicten neemt toe en de kans op begeleiding neemt af. De crisis en de druk op het personeel vergroten er alleen maar door.

Ik vraag me af welke visie achter dit uitbreidingsbeleid schuilgaat. Zelf ben ik tot twaalf maal toe door uw voormalige collega Merckx over Everberg ondervraagd. Ik zou mooie citaten van mevrouw Merckx kunnen voorlezen over hoe CD&V het totaal anders zou aanpakken. CD&V doet het echter veel minder goed. In plaats van in bijkomende en kwalitatieve capaciteit buiten de provincie te voorzien, gaat men zich beroepen op een afgeleefde gevangenis en op containers.

U schudt het hoofd, mijnheer de minister, en zult het straks ongetwijfeld weerleggen. Hoe komt u aan het getal 57 voor het aantal bijkomende plaatsen? Er moet een logica achtersteken. U veronderstelt dat met 57 bijkomende plaatsen het probleem is opgelost. De artikelen die maandag in de krant stonden, zullen dan niet meer voorkomen en het parket zal nooit meer de moeilijkheden meemaken waarmee het nu werd geconfronteerd.

Ik hoop dat u daar een goede uitleg voor hebt, maar ik betwijfel het. Ik wil toch verwijzen naar de bijdrage die Jenneke Christiaens en Els Dumortier, beide van de vakgroep Criminologie van de VUB, deze ochtend publiceerden in De Standaard. Zij leggen eigenlijk de vinger op de echte wonde.

Er is in dit land nog altijd geen jeugdsanctierecht. Dat wil zeggen dat de rechter nogal vrijelijk kan bepalen welke maatregelen hij uitspeelt voor welke normoverschrijding. Dat wil ook zeggen dat de echte regels van de voorlopige hechtenis voor jongeren niet gelden. De eerste vraag van de beide medewerkers van de vakgroep is of het in een rechtsstaat, waar men eigenlijk in de gevangenis moet nadat men een straf heeft gekregen, wel nodig is om ook die jongeren onmiddellijk naar de gevangenis te sturen. Als het gaat over jongeren die een gevaar betekenen voor hun omgeving: ja. Als het nodig is voor het onderzoek: ja. Maar het is de vraag – en, mijnheer de minister, ik baseer me daarvoor op de

rapporten van Everberg – of het inderdaad nodig is om al die jongeren in voorlopige hechtenis te nemen.

De echte problemen liggen niet zozeer in het feit dat het parket niet voldoende plaatsen heeft. Mijnheer de minister, het probleem is nog veel groter bij de jeugdrechters. Mevrouw de voorzitter, ik citeer een passage: “De ene keer mag een jongere op een ambulante maatregel rekenen, dan wordt hij weer overgeplaatst naar een andere begeleiding, om dan weer een residentiële plaatsing te krijgen in een open setting, die dan bij gebrek aan plaats uitmondt in een plaats in een gesloten instelling. Als er dan echt een gevaarlijke crimineel komt, dan moet degene die in de gesloten instelling de plaats bezet terug naar de open instelling, en als daar geen plaats is, gaat hij terug naar huis.”

Ik heb ooit een jeugdrechter horen zeggen: we zouden op één dag alle jongeren die overal in Vlaanderen in instellingen zitten, moeten samenbrengen op een heel groot marktplein, bijvoorbeeld in Sint-Niklaas, en dan de juiste jongere op de juiste plaats zetten in de instelling. Dat is het fundamentele probleem. Het heeft geen zin om aan het einde gesloten capaciteit bij te maken, als men er niet in slaagt om de juiste jongere de juiste opvang te geven.

Mijnheer de minister, op dit moment voert u een beleid dat reageert op alarmsignalen. Soms komen die van het parket en dan komen er gesloten plaatsen bij. Soms komen die van de consultants en dan komt er wat begeleiding bij. Er zit totaal geen lijn in wat u op dit moment doet.

Een belangrijke reden waarom de instellingen vol blijven zitten, is wat men tegenwoordig in Nederland de draaideurcriminelen noemt: Jongeren die in Mol zitten, na drie maanden naar huis gaan zonder voldoende begeleiding en opvang, na een paar maanden opnieuw in Mol komen en op die manier recidivist zijn.

Mijnheer de minister, hoeveel van alle jongeren die op dit moment in Vlaamse instellingen verblijven, gesloten of open, zijn al meer dan één keer in een gemeenschapsinstelling opgenomen? Wat is het percentage recidive?

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Mevrouw Vogels, u zegt dat er geen lijn in zit en er geen plan is. Hebt u al gehoord van het Globaal Plan?

Mevrouw Mieke Vogels: Absoluut, maar dat Globaal Plan, mijnheer Dehaene – en het is niet de eerste keer dat ik dat zeg – is een opsomming van bijkomende capaciteit. Waarom zoveel extra plaatsen in een dagcentrum? Waarom zoveel extra residentiële plaatsen? Dat is

gebaseerd op drijfzand en niet op sluitend onderzoek en een globale visie. Een globaal plan is goed, maar als er geen globale visie achter zit, staat men nergens en blijft men klungelen zoals men vandaag bezig is.

De heer Tom Dehaene: Ik zal u eens een kopie bezorgen van het Globaal Plan.

De voorzitter: Mevrouw Claes heeft het woord.

Mevrouw Sonja Claes: Mevrouw de voorzitter, geachte heren ministers, geachte collega's, het eerste uitgangspunt is dat we als samenleving voor elk geval van zware criminaliteit antwoorden moeten bieden. Als we geconfronteerd worden met zware criminaliteit, fronsen we allemaal onze wenkbrauwen en denken we na over de manier waarop we dat kunnen aanpakken. Mevrouw Vogels, het is precies de verdienste van het Globaal Plan dat het ervoor zorgt dat we op een globale manier over bijzondere jeugdzorg nadenken. Het is veel meer dan cijfers alleen, er is nagedacht op welke manier de bijzondere jeugdzorg verder moet ontwikkelen in onze samenleving. We hebben in dit parlement reeds verscheidene keren over bijzondere jeugdzorg gedebatteerd de voorbije maanden. Minister Vanackere heeft toegezegd dat hij het Globaal Plan versneld zal uitvoeren. Wij rekenen erop dat dit effectief zal gebeuren.

De Vlaamse overheid heeft een waaier aan mogelijkheden als ze geconfronteerd wordt met jongeren die ontsporen. We moeten heel die waaier ontplooiën. Er zijn de opvoedingsondersteuning, preventie, preventieprojecten en de gemeenschapsvoorzieningen. Dit weekend heeft minister Vandeurzen aangekondigd dat hij een federaal detentiecentrum wil oprichten. Dat is niet nieuw, dat was al afgesproken. Minister Onkelinx had dit federale detentiecentrum moeten oprichten maar ze heeft dat nagelaten. Minister Vandeurzen heeft dat vastgesteld en een voorstel gedaan om op twee plaatsen, namelijk Tongeren en Saint-Hubert, federale detentiecentra op te richten.

Mevrouw Mieke Vogels: Het is een beetje onduidelijk. Komt er in Tongeren een federaal detentiecentrum? Of komt er een soort Everberg waar jongeren door het parket in een soort voorlopige hechtenis naartoe kunnen worden gestuurd? Ik had begrepen dat Everberg zou worden omgebouwd tot federaal detentiecentrum voor Vlaanderen, een beslissing van minister Onkelinx. Tongeren is in mijn ogen iets totaal anders, maar de minister zal dat beter weten.

De voorzitter: Minister Vanackere heeft het woord.

Minister Steven Vanackere: Ik sta te popelen om u dat uit te leggen. Straks zal ik duidelijk toelichten dat Tongeren wel degelijk past in de verplichting van de federale overheid die ze heeft opgenomen in het protocol om

er een federaal detentiecentrum op te richten. Ik geloof trouwens dat dat in de betere media in alle duidelijkheid zo is geformuleerd.

Mevrouw Mieke Vogels: Wat zijn betere media?

Mevrouw Sonja Claes: Minister Vandeurzen heeft, op het ogenblik dat hij minister werd, vastgesteld dat er nog niets gedaan was om een dergelijk federaal detentiecentrum op te richten. Het voordeel van de beslissing van minister Vandeurzen is alleszins dat er een voorstel is. Mijn eerste uitgangspunt was dat de samenleving op elk geval van zware criminaliteit een antwoord moet geven. De minister doet een voorstel om op twee plaatsen een federaal detentiecentrum op te richten, namelijk in Tongeren en in Saint-Hubert. Dat zal verder moeten worden uitgewerkt, uiteraard in overleg met de Franse Gemeenschap en met minister Vanackere. Ik veronderstel dat dat in de komende periode wel zal gebeuren en dat de minister daar een antwoord op zal geven.

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mevrouw Claes, u moet me eens uitleggen wat de verhouding is tussen al die centra op Vlaams niveau, een detentiecentrum en Everberg. U hebt gezegd dat het een sluitstuk is van een geheel. Waar zit dat sluitstuk in? Op welke manier zou het de problemen die zich zondag in Brussel hebben voorgedaan, hebben opgelost, gegeven het feit dat Everberg waarschijnlijk ook vol zou zitten? Dan zouden we ertoe komen dat op een doodgewone zondag een rechter iemand zomaar kan opsluiten in een detentiecentrum. Is dat de bedoeling van deze regering?

Mevrouw Sonja Claes: De minister kan daar uiteraard beter op antwoorden, maar ik dacht dat het alleszins de bedoeling was van minister Vandeurzen dat in dat federaal detentiecentrum uit handen gegeven jongeren zouden kunnen worden opgenomen. Minister Vanackere heeft beslist de gemeenschapsinstellingen uit te breiden. Uiteraard hebben we daarmee een totaalbeeld. Er is het onderdeel van de preventie. Er zijn de gemeenschapsinstellingen. Er is het federaal detentiecentrum. Dat geeft diverse mogelijkheden, die uiteraard verband houden met de verschillen in zwaarte van de straffen.

Mevrouw Mieke Vogels: Mevrouw Claes, ongetwijfeld kent u Limburg heel goed. Vindt u het normaal dat een gevangenis die werd afgeschreven voor volwassen criminelen omdat ze totaal uitgeleefd is, nu zal worden gebruikt voor jongeren? Is dat het beleid van CD&V van de eenentwintigste eeuw?

Mevrouw Sonja Claes: Minister Dewael zou dat voorstel niet hebben gedaan aan minister Vandeurzen als dat helemaal niet haalbaar zou zijn geweest.

Mevrouw Mieke Vogels: Het is dus eigenlijk minister Dewael die het voorstelt, en niet minister Vandeurzen?

Mevrouw Sonja Claes: Ik heb begrepen dat minister Dewael aan minister Vandeurzen heeft voorgesteld om de gevangenis van Tongeren opnieuw in gebruik te nemen, na de nodige aanpassingen. Daar de Vlaamse overheid mee verantwoordelijk is voor de hulpverlening in dat centrum, zal ze ook de nodige kritische blik kunnen werpen op die gevangenis van Tongeren, zodat ze ook zal kunnen evalueren of dat een zinvolle mogelijkheid is.

Mijnheer de minister, past dit in het Globaal Plan voor de Bijzondere Jeugdzorg, en hoe ziet u dit? Ziet u het federaal detentiecentrum ook als een sluitstuk? Wat is de bijdrage – en dan niet financieel, maar vooral inhoudelijk – van de Vlaamse overheid? Zult u mee bekijken of het voorstel van minister Vandeurzen een zinvol voorstel is? Wat is de inhoudelijke bijdrage van de Vlaamse overheid aan dit centrum?

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mevrouw Claes, ik heb de vragen van Groen! gehoord. Ik begrijp niet goed wat u de hele tijd aan het vertellen bent. U hebt het over het federale niveau. Als het echter over de essentie gaat, stelt u wel een paar vragen, maar wat gaat CD&V nu doen op Vlaams niveau? Ik hoor dat niet. U discussieert nu al de hele tijd over federale gevangenis.

Mevrouw Sonja Claes: Moet ik het opnieuw uitleggen?

De heer Jurgen Verstrepen: Doet u dat nog eens.

Mevrouw Sonja Claes: We hebben het Globaal Plan voor de Bijzondere Jeugdzorg, dat maakt dat er sprake is van diverse voorstellen. Als het gaat over zware criminaliteit, dan bevinden we ons helemaal op het einde. Ik veronderstel echter dat het niet uw bedoeling was me dat opnieuw te laten uitleggen.

Ik heb de indruk dat u het niet wilt begrijpen. U ziet dat heel eenvoudig. Mevrouw Moens heeft gezegd: heropvoeden, orde en tucht, discipline, dat is het enige dat nodig is. Ik ben ervan overtuigd dat een samenleving als de onze veel ingewikkelder in elkaar zit. Anders hadden we het niet nodig gevonden om in dit parlement al meermaals te debatteren over de bijzondere jeugdzorg. Als het allemaal zo eenvoudig was, dan was het allemaal al heel lang opgelost.

De heer Jurgen Verstrepen: U maakt zich heel snel druk. Ik stel vast dat een pittige discussie met u echt wel kan.

Ik denk dat Lijst Dedecker wel meer en andere dingen heeft gezegd, maar ik vind dat mijn collega dat dan maar even moet zeggen en dat u daarnaar moet luisteren. Ik

vraag gewoon dat u het even uitlegt. U vertelt hier allerlei dingen, terwijl geen hond begrijpt wat u nu eigenlijk wilt doen. Het is dus terecht dat ik u vraag dat even uit te leggen.

U moet daar niet zo pinnig over doen: dit is een parlement, dit is democratie, en niet meer dan dat. Ik begrijp dat u zich wat in het nauw gedreven voelt en niet verder komt dan een zwart-witverhaaltje, dan de bewering dat wij alleen maar normen en waarden willen. Ik dacht dat dat ook in uw verkiezingsprogramma stond, maar ik kan me natuurlijk vergissen. Misschien heb ik het weer niet begrepen.

De voorzitter: Mevrouw Moens heeft het woord.

Mevrouw Monique Moens: Mevrouw Claes, u zegt dat ik vooral kies voor heropvoeding, re-integratie en resocialisatie van probleemjongeren. Hoe zou CD&V dat dan aanpakken? Waarom wilt u centra oprichten voor de probleemjongeren? Om ze verder te blijven pampieren?

Mevrouw Sonja Claes: Ik zal nog één keer uitleggen wat het Globaal Plan inhoudt. Het heeft de verdienste om alle soorten criminaliteit bij jongeren een juiste plaats te geven. Dat gaat van opvoedingsondersteuning, over preventie tot opsluiting. Het plan biedt voor elke vorm van delinquent gedrag een aangepaste aanpak. Daar hebben we al verschillende keren over gedebatteerd. Minister Vanackere heeft toegezegd om het Globaal Plan te evalueren en vervroegd uit te voeren. Dat is onze wens.

Aan minister Vandeurzen vraag ik of zijn voorstel past binnen het Globaal Plan. Is dit het sluitstuk ervan? Gaan we de zwaarste criminelen op die manier ook sanctioneren? Voor mij en voor heel CD&V is het niet zo simpel om alle jongeren te sanctioneren en op te sluiten. Wij verkiezen een totale aanpak van preventie tot opsluiting, met daartussenin een breed gamma.

Mevrouw Mieke Vogels: Mevrouw Claes, het Globaal Plan heeft zijn verdiensten. Zolang men niet weet waar welke jongere op welke hulpverlening wacht – en dat weten we nog altijd niet –, blijft het Globaal Plan ergens in het luchtledige hangen.

Ik heb samen met de twee VUB-criminologen geconstateerd dat ondanks het mooie Globaal Plan de meeste jongeren in de bijzondere jeugdzorg op de verkeerde plaats zitten. Sommigen krijgen veel te veel hulpverlening en anderen te weinig. Het hele systeem slijt dicht. Het Globaal Plan is goed, maar op dit moment werkt het niet.

De voorzitter: Mevrouw Hoebeke heeft het woord.

Mevrouw Anne Marie Hoebeke: Mevrouw de voorzitter, heren ministers, ik heb al verscheidene keren Nederland horen vernoemen. Gisteren in de commissie voor Welzijn werden we ook met Nederland vergeleken: onze zelfmoordcijfers bij jongeren liggen 2,5 keer hoger – dit geheel terzijde.

Ik heb slechts een neerslag bij van alle debatten over jeugd, jeugdzorg, Globaal Plan enzovoort, die werden gevoerd sinds ik in 2004 in het parlement kwam zetelen. De federale wetgeving op de jeugdbescherming van 1965 is pas gewijzigd in 2002 en in mei en in juni van 2006. Dat is hier in drie verdragen goedgekeurd.

Wat was de premisse van de oorspronkelijke wet van 8 mei 1965? Bij wat nu voorligt, en de drie Vlaamse verdragen, situeert de problematiek op twee vlakken: voorvallen in de thuissituatie en voorvallen door het gedrag van de jongere. Hoe moet de maatschappij daarop reageren? Die vraag keert steeds weer terug. De aanpak moet op twee poten gestoeld worden, en daarvoor zijn er drie verdragen die onze kerntaken omvatten. Die taken zijn ouderstage, financiering en begeleiding. Dan is er nog de pijler: ingrijpen waar nodig. Ik meen dat het Globaal Plan de eerste ouderstage vastgelegd heeft voor maart 2009. Dat kan worden uitgebreid. Dat zou een zeer goed instrument zijn om eventueel misgelopen opvoeding recht te zetten. Het is een herstelgerichte aanpak.

Voormalig minister Vervotte heeft duidelijk gesteld dat er capaciteit bijkomt in Mol. Er is ook overlegd en er zijn vragen gesteld over de opportuniteit om in Vlaanderen een gesloten instelling zoals Everberg te bouwen. Tijdens de discussies werd de problematiek van de begeleiders van Everberg aan de orde gesteld, namelijk de taalmoeilijkheden. Ik wacht op het antwoord van minister Vanackere inzake Everberg, Tongeren enzovoort.

Eén zaak is zeker: als de ouders de opvoeding van minderjarigen niet aankunnen, als het beleid en de opvoeding falen door inertie, laksheid en gebrek aan verantwoordelijkheid, als onderwijs er zijn schouders niet onder kan zetten, dan moeten we optreden. Volgens Open Vld moet de maatschappij de instrumenten versneld aan de jeugdrechters verschaffen om het Globaal Plan van 2006 toe te passen. We moeten hen vragen hoe jongeren moeten worden geplaatst. Zo voorkomen we dat veel jongeren er niet op hun plaats zitten. De overheid moet dan de nodige capaciteit beschikbaar stellen. Dan kan er met een tweesporenbeleid worden gewerkt: preventief, proactief, herstelgericht, ouderstage en waar nodig sanctioneren. (*Applaus bij Open Vld en CD&V*)

De voorzitter: Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter: Mevrouw de voorzitter, heren ministers, collega's, het is niet de eerste keer dat we discussiëren over de bijzondere jeugdzorg. Het is een

teken dat dit thema leeft bij alle fracties. We hebben getracht om oplossingen te zoeken voor dit probleem.

Mijnheer de minister, pas twee weken geleden hebben we dit thema aangesneden naar aanleiding van een ander actualiteitsdebat. Het voorbije weekend konden we de noodkreet van de jeugdrechters en de visie van een bepaalde vakbond uit de sector horen. Ze zeggen: 'Geef ons de middelen om echt op te treden tegen zware jeugdcriminaliteit.'

Onze fractie is hierin heel duidelijk. Bijzondere jeugdzorg is geen of-ofverhaal, het is een en-enverhaal. We moeten ervoor zorgen dat de mensen die de beslissingen moeten nemen, de jeugdrechters en de magistraten, over voldoende kanalen beschikken zodat ze de noodzakelijke sanctie of begeleiding kunnen uitspreken. Ze moeten ook de zekerheid hebben dat de genomen beslissing effectief kan worden uitgevoerd.

Mijnheer de minister, u kondigt een nieuw globaal plan bijzondere jeugdzorg aan in opvolging van het initiatief van uw voorganger, minister Vervotte, dat ze in 2006 in de steigers heeft gezet. Laten we vooral niet vergeten het huidige plan snel te evalueren. Een aantal maatregelen hebt u al versneld. Zonder die duidelijke evaluatie, die meet of de budgettaire inspanningen ook de gestelde beleidseffecten genereren, snellen we ons doel volledig voorbij. Laten we daar nu werk van maken.

Het was duidelijk dat het aantal minderjarigen in de bijzondere jeugdzorg steeg. Dit was trouwens ook de probleemstelling van minister Vervotte bij het Globaal Plan. Ik had daarom graag van u vernomen of het plan het tij heeft doen keren. Werden de stijgende wachtlijsten teruggedrongen?

Het Globaal Plan kondigde een integrale, globale aanpak aan gaande van preventie, onder meer via opvoedingsondersteuning, tot curatieve ingrepen via plaatsing en een uitbreiding van de capaciteit. Laten we vooral blijven werken aan de nodige evaluaties en laat ons dit heel snel doen.

Betrokkenen uit de sector, de jeugdrechters en de magistraten trekken vandaag aan de alarmbel en onmiddellijk proberen wij oplossingen te vinden. Ik denk dat het belangrijk is om hiermee te stoppen en om vooral structurele oplossingen te zoeken voor het probleem van de wachtlijsten in de bijzondere jeugdzorg. Het is toch niet goed dat men denkt dit probleem te kunnen aanpakken via het plaatsen van jongeren in musea! Het is vooral belangrijk, mijnheer de minister, dat wij vanuit Vlaanderen, vanuit de Vlaamse Gemeenschap meer middelen inzetten. Laat het heel duidelijk zijn, het is onze maatschappij waarin we met bepaalde feiten worden geconfronteerd en wij zijn ervan overtuigd dat de jongeren die dergelijke feiten plegen, ook duidelijk moeten voelen

dat hun gedrag niet kan. Er is vooral kwalitatieve capaciteit nodig, geen blindelinge capaciteit.

Het is belangrijk dat we kiezen voor de gestructureerde bijzondere jeugdzorg. Jongeren moeten vooral preventief begeleid kunnen worden, bijvoorbeeld via wijkwerking in moeilijke wijken, via projecten in die buurten, via het onderwijs en via opleidingen. Vandaag worden we geconfronteerd met projecten die wegens financiële omstandigheden worden stopgezet, waardoor heel wat ervaringen, knowhow en vooral heel wat positieve effecten verloren gaan. Laten we vooral dit aanpakken. Laten we de jeugdrechters de middelen en instrumenten aanreiken die noodzakelijk zijn om wat onder meer in het Globaal Plan voorzien is, degelijk uit te voeren.

Enkele maanden geleden kondigde u twintig extra plaatsen in Mol aan. Hoe zit het met de timing? We konden ook lezen – maar misschien gaat het om een misverstand – dat u in nog eens twintig extra plaatsen in Mol zou voorzien. Is de infrastructuur daarvoor toereikend? Kan de infrastructuur dit aan? Hoe ziet u dit concreet?

Ik wil nog even wijzen op de problematiek van de oneigenlijke plaatsing. Het gaat om kinderen en jongeren die niet thuishoren in de gesloten instellingen, maar in psychiatrische instellingen en mpi's. Als we deze jongeren in de juiste thuisomgeving kunnen brengen en hen de zo noodzakelijke begeleiding en verzorging geven, dan zouden we het probleem van de plaatsingen al voor een stuk oplossen.

Mijnheer de minister, voor ons is dit heel duidelijk een en-verhaal. We moeten dit heel structureel aanpakken, van bij de preventieve begeleiding en preventieve projecten tot aan de heel belangrijke sancties: begeleiding van bij het begin, de juiste plaatsing van de jongeren en geen oneigenlijke plaatsingen. Ik wil dan ook eindigen met een paar duidelijke, concrete vragen. Hoe zit het met het akkoord over de forensische K-bedden? In welke mate werd de jeugdpsychiatrie erbij betrokken? Hoe wordt u bij het federale luik betrokken om tot de akkoorden te komen en om de problematiek van de oneigenlijke plaatsing een vorm te geven en op te lossen met het oog op de toekomst? (*Applaus bij sp.a + VlaamsProgressieven*)

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, heren ministers, collega's, we zouden eigenlijk de fundamentele vraag moeten stellen of we jeugdgevangenen moeten hebben en of de federale overheid die wel moet bouwen of verbouwen. Laat het duidelijk zijn dat alle criminologen zeggen dat jeugdgevangenen of federale detentiecentra niet de oplossing zijn.

De oplossing is wél de uitbreiding van gemeenschapsinstellingen, zowel in de privésector als in de gesloten

gemeenschapsinstellingen. Investeer in de toekomst van jongeren, zo niet investeert u, zo zeggen alle specialisten, in recidive en in een criminele carrière. Aan u de keuze.

Tot hun achttien jaar zijn wij bevoegd voor deze jongeren. De federale detentiecentra vormen een oneigenlijk gebruik, omdat Wallonië onvoldoende geld investeert in bijzondere jeugdzorg. Laat dat duidelijk zijn. Eigenlijk zouden we dat niet mogen laten gebeuren.

Moeten we die jongeren dan allemaal maar hun gang laten gaan? Natuurlijk niet. We moeten een antwoord bieden, en dat antwoord moet divers zijn. In het vandaag al vaak geciteerde opiniestuk staat dat we een rist maatregelen moeten gebruiken, van ambulante begeleiding tot en met opsluiting in gesloten inrichtingen als het moet. Denk niet dat opsluiting uw probleem oplost. U parkeert het probleem tot ze achttien zijn, dan komen ze in de volwassenengevangenis en gaat hun criminele carrière verder.

Dat zijn geen oplossingen. We moeten dus investeren in de achttien jaren die voor de potentieel criminele carrière van jongeren komen. Daarom moeten we investeren in contextbegeleiding, ambulante zorg en semiresidentiële opvang. U mag niet alleen aan gesloten voorzieningen denken. We hebben heel veel private open voorzieningen die schitterend werk leveren. Die moeten we uitbreiden. En we moeten investeren in de ambulante zorg.

Ik hoop dat u dat beaamt, mijnheer de minister. Dan kunnen we veel mensen inzetten. Het is relatief goedkoper, omdat je niet in overnachtingen en verblijfsgebouwen moet investeren. Op die manier kunnen we snel anticiperen.

Ik nodig u uit om eens een bezoek te brengen aan het Oranjehuis in Kortrijk of aan Youth At Risk. Dat zijn projecten die dergelijke methodieken in de praktijk brengen en die aantonen dat de slaagkansen van jongeren wat dat betreft veel groter zijn.

We moeten er eens over nadenken of we in Vlaanderen op dezelfde manier willen blijven werken. Nu hebben we enerzijds een pak middelen voor de bijzondere jeugdzorg en anderzijds een instroom aan jongeren. Die twee zijn echter niet compatibel met elkaar. Als er grote problemen zijn, gaan we bijtanken aan de instroom. De vraag is of we dat niet moeten omkeren. Moeten de zorgvragen en de noden van de samenleving met betrekking tot de zorg voor jongeren en kinderen niet de financiële instroom bepalen, zoals bij de gezondheidszorg? Stel je eens voor dat iemand naar het ziekenhuis gaat met een ernstig probleem en daar te horen krijgt: "Komt u over drie maanden nog eens terug. Dan zal er misschien een plaats vrij zijn voor u."

Mijnheer de minister, ik zal samen met alle partijen een voorstel van resolutie indienen. (*Opmerkingen bij het Vlaams Belang*)

In dat voorstel van resolutie zal staan dat de bijzondere jeugdzorg moet worden gefinancierd op basis van de zorgvragen, en dat de antwoorden op de problemen niet mogen worden gebaseerd op de financiële middelen die vandaag voorliggen. (*Applaus bij sp.a + VlaamsProgressieven*)

De voorzitter: Minister Vanackere heeft het woord.

Minister Steven Vanackere: Mevrouw de voorzitter, collega's, sommige mensen gewagen vandaag van paniekvoetbal en het plots aankondigen van maatregelen. Anderen zeggen dat ik wakker moet worden. Ik heb het gevoel dat debatten soms worden gevoerd aan de hand van een soort steekvlamcommunicatie.

Ik neem het overigens niemand kwalijk dat men, wanneer men wordt geconfronteerd met een situatie die terecht als onaanvaardbaar wordt beschouwd, daarover een debat wil voeren. Sommigen schijnen te vergeten dat er intussen hard wordt gewerkt – ook in dit parlement – aan het vinden van een beter inzicht rond de oplossingen voor de huidige problemen.

Collega's, wat ik hier nu ga vertellen, kan niet garanderen dat volgend weekend niet meer zal gebeuren wat er vorig weekend is gebeurd. Om te beginnen gaat het over plaatsen die niet konden worden gevonden in de gemeenschapsinstellingen van de Franse Gemeenschap. Wat wij vanuit de Vlaamse Gemeenschap ondernemen, zal niet verhinderen dat, als Franssprekende jongeren criminele feiten plegen op het grondgebied van Sint-Genesius-Rode, jeugdrechters moeten vaststellen dat er geen plaats is in een gesloten gemeenschapsinstelling in de Franse Gemeenschap.

Ondanks wat wij ondernemen, is het ook voor de Vlaamse Gemeenschap niet mogelijk om te garanderen dat er tussen nu en enkele maanden een wondermiddel wordt gevonden waardoor dit soort incidenten definitief tot het verleden hoort.

Ik wil onderlijnen dat in deze materie duidelijk afgebakende verantwoordelijkheden liggen. Het gaat daarbij om verschillende verantwoordelijkheden. We hebben even een debat gehad waarin er een vermenging scheen te ontstaan tussen het federale detentiecentrum en de gemeenschapsinstellingen. We moeten daar een duidelijk onderscheid tussen maken.

Op basis van de federale jeugdbeschermingswet en het federaal detentiecentrum bestaat er een logica waaruit blijkt dat de federale ministers van Justitie – minister Onkelinx als voorgaande en minister Vandeurzen als

huidige minister – beloofd hadden om tegen 1 januari 2009 de gemeenschappen te garanderen dat er een federaal detentiecentrum zou komen waarin uit handen gegeven jongeren zouden worden opgenomen. Dat zijn jongeren die naar de strafrechter worden verwezen en dus ouder zijn dan 16 en waarvan de jeugdrechter denkt dat een aantal opvoedkundige maatregelen zullen falen.

Die uithandengeving kan alleen voor jongeren die al onder de jeugdrechter vielen en bij minderjarigen die de eerste maal dat ze worden geconfronteerd met het gerechtelijke apparaat, al meteen bijzonder zware misdrijven hebben gepleegd.

Vandaag is dat federaal detentiecentrum er nog niet. De verantwoordelijken daarvoor moeten dan ook in het federaal parlement worden ondervraagd.

Mijn voorgangster, mevrouw Vervotte, heeft een protocol afgesloten met haar collega van de Franse Gemeenschap en met de minister van Justitie. De bedoeling was dat er een eentalig federaal detentiecentrum zou komen in Everberg. Ook voor Florennes was er een eentalig Franstalig detentiecentrum gepland. Op het ogenblik dat minister Vandeurzen zijn verantwoordelijkheid nam binnen de federale regering stelde hij vast dat op zijn minst het centrum van Florennes vandaag geen haalbare kaart is. Hij heeft de verdienste gehad om zijn collega's een voorstel voor te leggen dat minstens de geest van het protocol moet respecteren. En deze geest is dat er capaciteit komt voor een federaal detentiecentrum. Minister Vandeurzen kondigt nu aan dat hij voor een overgangperiode, dus tot het federaal detentiecentrum er is, binnen afzienbare tijd een capaciteit van tweemaal 35 jonge mensen die uit handen worden gegeven realiseert.

Minister Vandeurzen heeft voorgesteld de infrastructuur van de gevangenis van Tongeren te bekijken. Ik ga hier niet in detail vertellen wat ik daarvan vind. Het gaat om een nieuw voorstel waarin de huidige federale regering, in tegenstelling tot de vorige, minstens erkent dat ze een engagement heeft aangegaan en op zoek is naar oplossingen. Ik zal erop toezien dat de uitgangspunten van de Vlaamse Regering en van het Vlaams Parlement kunnen worden uitgevoerd.

Wij hechten veel belang aan de infrastructuur, de omkadering, de pedagogische, herstelgerichte en responsabiliserende mogelijkheden, vanuit een zekere welzijns- en jeugdbeschermingslogica. We zullen op een constructieve manier besprekingen voeren met de federale regering. Er is nog geen bezoek geweest, mevrouw Vogels. Het voorstel is ovenvers, het dateert van eergisteren. Vanmorgen was er wel een eerste interkabinettenoverleg waarbij we duidelijk hebben afgesproken dat we tijdens een plaatsbezoek moeten uitmaken of dit een realistisch scenario is.

Mevrouw Mieke Vogels: Dit getuigt toch echt van slecht bestuur. Met zijn allen aan de media communiceren dat er voor het eind van het jaar wordt gezorgd voor bijkomende capaciteit in een afgeschreven gevangenis in Tongeren, en dan hier komen zeggen dat het een piste is die moet worden bekeken, maar dat u zelf nog niet bent gaan kijken ter plaatse, dat is toch je reinste crisiscommunicatie! Dat is toch onverantwoord! De hele Vlaamse publieke opinie denkt vandaag dat jongeren tegen het einde van het jaar in een afgeschreven gevangenis worden gehuisvest. U moet hier vandaag de verantwoordelijkheid nemen en zeggen of dit waar is of niet. Dit is echt geen aanvaardbaar antwoord.

Er is nog een ander punt. Ik ben niet de hoeder van mijn broeder. Het feit dat er zoveel achterstand is bij de ombouw van de instelling van Everberg heeft uiteraard ook veel te maken met de aanslepende regeringsvorming. De federale overheid heeft ongeveer een jaar plat gelegen en is vandaag niet in staat om veel te doen.

Mijnheer de minister, wat dat betreft, moet ook uw partij een deel van de verantwoordelijkheid opnemen.

Mevrouw Marijke Dillen: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik moet mevrouw Vogels bijtreden. Mijnheer de minister, uw antwoord ontgoochelt me. Dit is een duidelijk bewijs van slecht bestuur. U zegt nu dat u ter plaatse gaat kijken of de oplossing in Tongeren haalbaar is. Zowel minister Vandeurzen, uzelf als – uiteraard – minister Dewael, die graag met de pluimen gaat lopen, kondigden de beslissing met veel poeha aan.

Gisterenavond hebben we op Radio 1 een uitvoerig interview kunnen horen met een architect, die blijkbaar al ter plaatse was geweest. Hij heeft een heel uitvoerige uitleg gegeven. Hij zei dat het niet haalbaar was om de site tegen het einde van het jaar om te vormen. Zes maanden waren volgens hem veel te kort. Hij besloot met te zeggen dat men zijn uiterste best zou doen om het project zeker te realiseren.

Mijnheer de minister, ofwel zijn alle vorige nieuwsberichten niet correct, ofwel is wat u hier zegt niet echt geloofwaardig.

Minister Steven Vanackere: Mevrouw de voorzitter, ik vraag met aandring niet moedwillig verwarring te scheppen. *(Opmerkingen van mevrouw Marijke Dillen)*

Het is echt niet ernstig aan deze minister te vertellen dat hij iets zou hebben gecommuniceerd over de gevangenis van Tongeren. Ik heb daar niets over gezegd.

Trouwens, er is een goede reden waarom de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin daar niets bijzonders over meedeelt. De vorige federale regering heeft niets gedaan om Florennes tot een goed einde

te brengen. Daardoor is men in Everberg in de penarie geraakt. De nieuwe minister van Justitie wordt dan voor voldongen feiten gesteld. Hij stelt gewoon vast dat de vorige regering niet heeft gerealiseerd wat ze heeft beloofd. Hij vertelt dan aan de Vlaamse en Franstalige gemeenschapsministers dat hij van plan is een nieuwe piste te ontwikkelen.

Ik heb dat vernomen. Ik kondig dat niet met veel bombarie aan. Ik bespreek die zaak trouwens ook niet in het Vlaams Parlement. Dit is niet de plaats waar de verantwoordelijkheid ligt om die zaak tot een goed einde te brengen. We moeten er hier wel op toezien dat als het federale – en onthou die term goed – detentiecentrum tot stand komt, de Vlaamse prioriteiten op dat vlak tot hun recht komen.

Men moet me hier echter niet komen vertellen dat er paniekvoetbal wordt gespeeld als ik als verantwoordelijk minister van de Vlaamse Gemeenschap vertel dat ik, net zoals u, en waarschijnlijk met een paar uur voorsprong, vernomen heb dat de federale regering opnieuw wil zorgen voor een versnelling bij het uitvoeren van een belofte van de vorige regering. Ik zal op een constructieve, maar ook gepaste kritische wijze kijken of deze infrastructuur beantwoordt aan de geest van wat is overeengekomen tussen minister Vervotte, minister Fonck en de federale minister van Justitie.

Mevrouw Moens en anderen hebben hier verwarring gezaaid. Ik wil hier graag opheldering brengen over het federale detentiecentrum. Als aandeelhouder zijn we minstens geïnteresseerd in wat de federale overheid wil doen. Ik wil ook toelichten wat onze eigen verantwoordelijkheid is inzake de gesloten instellingen.

We moeten beide zaken echter goed uit elkaar houden en ze niet moedwillig met elkaar verwarren.

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Mijnheer de minister, ik begrijp er eigenlijk niets meer van. Heeft minister Vandeurzen dit eigenhandig beslist? Hebt u dit haast in de krant moeten lezen? Als ik het goed heb begrepen, heeft de instelling in Tongeren consequenties voor uw begroting. Ik kan me niet voorstellen dat u een federaal minister vrij spel hebt gegeven. Heeft een federaal minister in uw plaats beslist dat u in de afgeschreven gevangenis van Tongeren 37 plaatsen moet inrichten? Dat kan ik niet geloven. U moet eerlijk zijn en kleur durven bekennen. U moet durven toegeven dat u hier akkoord mee bent gegaan.

Minister Steven Vanackere: Mevrouw Vogels, hebt u even tijd om naar mijn antwoord te luisteren? De federale overheid had eigenlijk beloofd in Everberg te voorzien in infrastructuur voor de exclusief

Nederlandstalige opvang van jongeren die uit handen zijn gegeven. In onze meerjarenbegroting hebben we in voldoende budgetten voor de begeleiding van die jongeren in Everberg of op een alternatieve locatie voorzien. Iedereen wist al op voorhand dat het met de instelling te Everberg niet de goede kant uitging.

Voor de budgetten voor de begeleiding maakt de locatie evenwel geen verschil. De Vlaamse overheid is er steeds van uitgegaan dat de federale overheid haar verplichtingen zou nakomen en in voldoende capaciteit zou voorzien om jongeren die uit handen zijn gegeven ergens te huisvesten. Normaal gezien zou dit in Everberg moeten gebeuren. Om redenen die ik net heb toegelicht, zal dat voor 2012 allicht niet in Everberg gebeuren. De Vlaamse overheid weet perfect dat in een federaal detentiecentrum jonge mensen zitten die begeleiding door de Vlaamse Gemeenschap nodig hebben. Nu blijkt dat de locatie te Everberg op korte termijn niet zal worden gerealiseerd, zoeken we alternatieven. Wat de budgettaire gevolgen van de verantwoordelijkheid van de Vlaamse Gemeenschap betreft, blijven we evenwel op koers.

Mevrouw Mieke Vogels: Ik begrijp het niet meer.

Minister Steven Vanackere: Mevrouw Vogels, u hebt niet veel zin het te snappen. U hebt belang bij een ingewikkeld verhaal.

Mevrouw Mieke Vogels: Mijnheer de minister, wordt de gevangenis in Tongeren nu al dan niet een federaal detentiecentrum? Indien dit het geval is, biedt dit centrum helemaal geen oplossing voor jongeren die door de procureur worden geplaatst. Een federaal detentiecentrum is een plaats waar jongeren die naar de volwasenenrechter zijn doorverwezen hun straf moeten uitzitten. Dit heeft niets te maken met jongeren die voor een handtassendiefstal worden opgepakt en door de procureur dringend ergens moeten worden ondergebracht. We moeten duidelijk zijn. Wordt de locatie in Tongeren een gevangenis of een gemeenschapsinstelling zoals in Mol?

Minister Steven Vanackere: Mevrouw Vogels, we moeten allebei wat rustiger worden. U onderbreekt me snel om te zeggen dat u iets niet begrijpt. Daardoor hebt u niet de tijd om het einde van mijn zin te horen. Ik begrijp dan ook dat u het niet kunt begrijpen.

De instelling in Everberg is het gevolg van een belofte van de federale overheid met betrekking tot jongeren die uit handen zijn gegeven. We stellen vast dat de federale overheid deze plaatsen niet voor 2012 kan realiseren. Pas dan zullen de Franse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschap over de nodige infrastructuur beschikken. Wat ons betreft, zal die infrastructuur in Everberg gevestigd zijn.

De minister van Justitie wil in Tongeren een tijdelijke oplossing tot stand brengen. Op die manier wil hij zijn

eigen engagementen nakomen. In het protocol staat immers dat de federale overheid een federaal detentiecentrum voor jongeren die uit handen zijn gegeven tot stand wil brengen. Het is duidelijk dat de vestiging in Tongeren slechts een tijdelijke oplossing is. Bovendien gaat het hier om een oplossing die de perfecte situatie moet vervangen. Indien de vorige federale regering haar belofte was nagekomen, zou er in Everberg ruimte zijn voor jongeren die uit handen zijn gegeven en zouden we ons in de perfecte situatie bevinden. Aangezien deze mogelijkheid tot pakweg 2012 is verdaagd, stelt de minister van Justitie voor deze jongeren de komende jaren tijdelijk op een andere locatie, met name de gevangenis van Tongeren, op te vangen.

De Vlaamse overheid bekijkt de voorstellen van de minister van Justitie. We hopen dat de federale overheid haar verplichtingen zal nakomen. Tijdens de besprekingen van het protocol zullen we nagaan hoe we hier constructief op kunnen inspelen. We zullen rekening houden met de Vlaamse verantwoordelijkheden. We zullen voor voldoende middelen zorgen om in de gepaste begeleiding te voorzien.

Dat is toch zo simpel als het kan zijn. Tot daar het aspect federaal detentiecentrum.

Ik wil ook over onze verantwoordelijkheid spreken. Het is wel zo dat het leeuwendeel van de media-aandacht – en ik begrijp dat ook wel – uitging naar de problematiek van dat federale detentiecentrum en naar het idee van de gevangenis van Tongeren. Maar dan is er nog een ander aspect, en dat heeft te maken met de capaciteit in de gemeenschapsinstellingen.

Wat is vandaag in Vlaanderen de situatie als we spreken over de plaatsing van jongeren in de gemeenschapsinstellingen op basis van de Jeugdbeschermingswet? Er zijn vandaag in Vlaanderen 222 plaatsen. Dankzij de beslissing van de Vlaamse Regering vorige zomer om twintig plaatsen in te planten in de Gemeenschapsinstelling te Mol, zullen we tegen einde mei, begin juni in Mol deze twintig nieuwe plaatsen operationeel kunnen maken. We komen daarmee op een totaal van 242 plaatsen. Dat heeft mij onder andere doen zeggen dat in minder dan één jaar tijd de Vlaamse Gemeenschap twintig extra plaatsen zal hebben gerealiseerd. Van die 242 plaatsen zullen er in totaal 136 open zijn en 106 gesloten.

Ik wil insisteren op het feit dat men voorzichtig moet zijn met die woorden, want een open plaats in een gemeenschapsinstelling is toch wel sterk gestructureerd. Ik zou niet willen dat men denkt dat dit plaatsen zijn zonder controle. We blijven, zoals trouwens afgesproken en in het vooruitzicht gesteld, zoeken naar bijkomende mogelijkheden, en we blijven zelfs het aanbod op de privémarkt onderzoeken om te zien of we

extra capaciteit kunnen realiseren. Ik wil wat dat betreft liever naar dit parlement komen op het ogenblik dat ik iets gerealiseerd heb dan u hier iets aankondigen.

Er is – en daar wil ik zwaar op insisteren – een groot probleem inzake de capaciteit in de gemeenschapsinstellingen door het feit dat daar een opnameplicht bestaat. Als je kijkt naar de samenstelling van de geplaatste jongeren, stel je vast dat er een moeizame uitstroom is van jongeren met een psychiatrische problematiek, maar ook van jongeren met een gerelateerd drugsprobleem. Mevrouw De Wachter heeft daar in een eerder debat al op gewezen. Die jongeren worden door de jeugdrechters in de gemeenschapsinstellingen geplaatst omdat er voor hen geen geschikt aanbod voorhanden is, omdat er een tekort bestaat aan gesloten plaatsen kinder- en jeugdpsychiatrie. Daar zitten we opnieuw met een gedeeltelijke federale verantwoordelijkheid. Wegens de opnameplicht van de gemeenschapsinstellingen blijven die jongeren daar veel te lang.

We hebben dat nagekeken. Van de 37 jongeren bij wie een psychiatrische problematiek wordt vastgesteld, bestaat bijna de helft uit mensen die langer dan zes maanden, tot veertien maanden, in een gemeenschapsinstelling verblijven. Dat is een onaanvaardbare bezetting van plaatsen door jongeren die eigenlijk elders een plek zouden moeten vinden. Wie spreekt over de problematiek van de opnamecapaciteit en mij vraagt wanneer ik nog eens wat plaatsen zal bijmaken, moet beseffen dat we ook moeten kijken naar de instroom en doorstroom van jongeren. We kunnen hier immers bij wijze van spreken zeventien extra plaatsen – of in ieder geval kansen – creëren indien het federale niveau erin zou slagen zijn verplichtingen op het niveau van de psychiatrie na te komen.

Naast die twee eerste hoofdstukken, het federaal detentiecentrum en de logica van wat wij binnen de gemeenschapsinstellingen doen, is er ten slotte nog de capaciteit in het kader van de Everbergwet. Daar moeten we erkennen dat De Grubbe, Everberg dus, eigenlijk een soort overloopcapaciteit is voor die jongeren voor wie men geen plaats vindt in een gemeenschapsinstelling. Het is juist – mevrouw Dillen wees er in haar inleiding op – dat er ook in De Grubbe weigeringen zijn: dit jaar alleen al 140. Mag ik even insisteren op het feit dat dertig van die 140 jongeren Nederlandstalige jongeren zijn?

U hebt dat ook gezegd. Ik wil hier alleen het fundamentele probleem aansnijden dat in de Franse gemeenschapsinstellingen geen plaats was om afgelopen week-end de jongeren op te vangen. Het cijfer van 140 is in dezelfde zin grotendeels het gevolg van weigeringen van de Franse Gemeenschap.

Mevrouw Marijke Dillen: Uw opdeling van de cijfers zijn juist. Op dit ogenblik gaat het over 150 plaatsen. Dat is vandaag, eind april dus, al evenveel als we in het

gehele jaar 2007 konden optekenen. Ik hou mijn hart vast voor het totaalcijfer voor het ganse jaar.

Minister Steven Vanackere: U hebt helemaal gelijk. Meer zelfs: zelfs één geval waarbij een jeugdrechter meent dat een jongere in een gesloten instelling zou moeten worden opgevangen maar dat die jongere wegens plaatsgebrek in een niet-gesloten opvang van de bijzondere jeugdzorg moet worden opgevangen, of nog erger, dat men hem gewoon moet vrijlaten, is niet aanvaardbaar.

Ik stel wel voor dat we niet grossieren in droombeelden. In dat verband wil ik citeren uit het verslag van een expertencommissie. Het dateert uit 2005: “Er is een penologische grondregel dat uitbreiding van opsluitingscapaciteit de verzadiging voor de centra voor opsluiting niet vermindert, integendeel zelfs. Uitbreiding leidt tot een kettingreactie die heel vaak wordt waargenomen. De gerechtelijke actoren maken vaker en routinematiger gebruik van opsluitingen; de nieuwe instellingen geraken snel verzadigd, zodat men neigt te grijpen naar nieuwe instellingen.”

Ik waarschuw dus voor het idee dat er een getal op de uitbreiding kan worden geplakt Sommigen hebben me daarnaar gevraagd. Ze vragen garanties dat dit soort incidenten niet meer zal gebeuren. Ik zeg u dat dergelijke fricties nog heel lang zullen bestaan. In dat verband ben ik mevrouw Claes en de heer Caron dus dankbaar dat ze benadrukken dat we het globale plaatje in het oog moeten houden. De hele samenleving moet weten dat de capaciteit tot opsluiting slechts het topje van de ijsberg is. We moeten de kern van de zaak in ogenschouw nemen. Er is daarover al eerder gedebatteerd. Daaruit bleek onder meer dat een groot aandeel van de jongeren die criminele feiten plegen al op zeer jonge leeftijd – op de leeftijd van vier tot zeven jaar – herkenbaar problematisch gedrag vertoont. Als de samenleving dus geen preventieve oplossingen verzint, en met de jongeren en de gezinnen aan de slag gaat op het ogenblik dat ze nog niet tot gewelddaden zijn overgegaan maar alle lampjes wel op oranje en rood springen, dan blijven we dweilen met de kraan open.

Bij wijze van besluit wil ik nogmaals onderlijnen dat in het niet-gesloten aanbod de Vlaamse Gemeenschap haar verantwoordelijkheid opneemt. Men zei me dat mevrouw Fonck een beroep doet op privévoorzieningen. Het gaat niet over een vrijheidsberoving in privévoorzieningen, maar wel over iets wat we in Vlaanderen al twintig jaar doen in de vorm van onthemingsprojecten, zoals bedevaarten naar Santiago de Compostella. Het gaat in dit geval over jonge delictplegers die in Afrika aan ontwikkelingshulp doen.

Verder is de samenwerking met de privésector al lang een realiteit. Ik geef twee voorbeelden. Er is de

proeftuin met De Overstap in Antwerpen, waarbij jonge delinquenten sterk worden omkaderd. En er is Youth At Risk, dat ik al heb bezocht. Ik heb er de jongeren gefeliciteerd die het rechte pad worden opgetrokken dankzij de goede omkadering van bijzonder veel vrijwilligers. We zullen nog dit jaar een gelijkaardige proeftuin voor een zestigtal meisjes creëren. Ik zou het nog kunnen hebben over de herstelgerichte maatregelen of meer zeggen over Youth At Risk, maar ik zal dat niet doen.

Het tweede Globaal Plan is, naast het versnellen van het eerste Globaal Plan, inderdaad een absolute noodzaak om als samenleving met deze problematiek om te gaan. Ik heb het ook op de persconferentie gezegd die snel is bijeengeroepen op het kabinet van de minister van Justitie. Ik heb er eerst enkele minuten gesproken over het preventiebeleid van de Vlaamse Gemeenschap omdat ik dat aspect levensbelangrijk vind. Slachtoffers van geweld zeggen terecht dat ze zich tegen deze jonge mensen beschermd willen zien. Ze hebben gelijk als ze ons dat vragen, maar we moeten ze recht in de ogen durven kijken en zeggen dat zelfs als er nood is aan bescherming tegen sommige jonge mensen, we als samenleving ook moeten investeren in het vermijden dat jonge mensen in de criminaliteit terechtkomen. Dat doet men niet alleen met gesloten instellingen, maar met een sterk preventief beleid met het accent op de ondersteuning van gezinnen, op ambulante werkvormen en op situaties waarbij de jongeren niet worden geïsoleerd uit hun gemeenschap en familie, maar waarbij we met hen aan de slag gaan om te vermijden dat ze in de penarie terechtkomen. (*Applaus*)

Mevrouw Marijke Dillen: Ik dank u voor uw antwoord, mijnheer de minister. Voor alle duidelijkheid wil ik nog zeggen dat onze fractie altijd uw Globaal Plan heeft gesteund. Ik heb nooit gezegd dat u niets hebt gedaan, maar we hebben altijd tegelijkertijd gewaarschuwd voor het feit dat het Globaal Plan absoluut onvoldoende was. Dat hebben we van bij het begin heel duidelijk gesteld.

Helaas – en ik triomfeer nu niet – heeft de actualiteit ons gelijk gegeven. Ik verwijs naar de feiten van het vorige weekend en naar de regelmatige noodkreten van de Vlaamse jeugdmagistraten.

Ik blijf beklemtonen dat Vlaanderen het niet langer pikt dat minderjarigen, en zeker recidivisten die zware feiten hebben gepleegd, onmiddellijk met de glimlach het politiekantoor kunnen verlaten en de politieagenten gewoon uitlachen. Ze mogen langs de grote voordeur weer naar buiten. Ze wrijven in hun handen en kunnen onmiddellijk de straat opnieuw onveilig maken.

Voorts heb ik met volle aandacht geluisterd naar uw uitleg over het federale detentiecentrum. Het is heel positief dat er plaatsen bijkomen. Ik hoop dat er zo vlug een oplossing wordt geboden. Maar ik wil er u op

wijzen dat we in Vlaanderen een heel belangrijke bevoegdheid ter zake hebben en dat we in Vlaanderen op onze strepen moeten blijven staan. We moeten er op termijn voor zorgen dat we de hele verantwoordelijkheid zelf opnemen en een eigen Vlaams detentiecentrum uitbouwen.

Ik heb spijtig genoeg geen antwoord gekregen op mijn vraag over de opening van de discussie over de heropvoeding. Alleen het opsluiten van de jongeren kan absoluut geen oplossing bieden. Integendeel, we moeten in Vlaanderen eindelijk een ernstig wetenschappelijk debat durven wijden aan de nood van een degelijke heropvoeding. Ik heb verwezen naar het Nederlandse voorbeeld. Gevaarlijke jongeren, zeker recidivisten, die we tijdelijk uit de samenleving verwijderen, moeten we tegelijkertijd de kans geven om degelijk heropvoed te worden.

Ik verwijs hier naar een studie die is uitgevoerd door professor Van Acker in Nederland. Hij stelde dat uit nader onderzoek over projecten voor jonge recidiverende criminelen blijkt dat er absoluut geen vooruitgang wordt geboekt, dat de projecten eigenlijk zinloos zijn en dat na uitstroom meer delicten worden gepleegd dan voorheen. Maar op dit ogenblik is nog geen officieel onderzoek gevoerd in Vlaanderen. Hij stelt echter dat er geen enkele reden is om aan te nemen dat het hier in Vlaanderen beter zou zijn dan in Nederland.

Vandaag blijkt dat heel wat jeugdbeschermingsmaatregelen onvoldoende zijn, en dat bevestigen heel wat specialisten. Er worden veel te weinig resultaten geboekt. Dat komt door het gebrek aan strenge heropvoeding en ook, en ik heb dat al herhaaldelijk in dit parlement gezegd, omwille van het feit dat de duurtijd van de plaatsing absoluut onvoldoende is. Ik weet dat het niet onder uw verantwoordelijkheid valt, het is de verantwoordelijkheid van de magistraten. Maar er is een langere duurtijd nodig voor de plaatsing in gesloten instellingen, willen we komen tot degelijke resultaten.

Ik verwijs bijvoorbeeld naar de terecht pleidooien van de vorige directeur van de gesloten instelling in Mol, toch een man met zeer veel ervaring, die al talrijke malen aan de alarmbel heeft getrokken.

Mijnheer de minister, nog steeds hebben we in Vlaanderen geen degelijk jeugdsanctierecht. Ik verwijs hierbij nogmaals naar uw Vlaams regeerakkoord, waarin een van de belangrijkste beleidsdoelstellingen voor Welzijn was: de overheveling van het jeugdsanctierecht naar Vlaanderen. We zijn vier jaar verder en nog altijd is er niets van terechtgekomen. Het staat zelfs niet meer op het lijstje dat we de voorbije dagen mochten vernemen van premier Leterme.

Ik zou toch willen aandringen dat u in het overleg de eerste minister wijst op zijn verantwoordelijkheid. Hij was toen minister-president, hij heeft het Vlaams

regeerakkoord mee opgesteld en draagt daar een belangrijke verantwoordelijkheid voor. In het kader van de staats hervorming die in juli op tafel ligt, moeten we vanuit Vlaanderen eisen dat een van de belangrijke prioriteiten uit uw regeerakkoord ook realiteit wordt. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Mevrouw Helga Stevens: Mijnheer de minister, ik wil u danken voor het duidelijke antwoord, waar ik volledig achter sta. Het Globaal Plan Bijzondere Jeugdzorg is heel goed en een goede aanzet. Ik ga ook akkoord met het feit dat het werk nog niet af is. Er moet nog heel wat gebeuren. Er zijn al tal van inspanningen gebeurd, maar de maatschappij heeft een aantal noden en die zijn groot. Natuurlijk proberen we kort op de bal te spelen, maar we staan nog niet zo ver, dat is duidelijk.

Mijnheer de minister, u hebt ook duidelijk verwezen naar de verantwoordelijkheid van het federale niveau. Het was uiteindelijk de verantwoordelijkheid van de vorige regering, maar nu zitten we met de brokken die opgeruimd moeten worden. Het is niet de eerste keer dat we op het Vlaamse niveau de stekken moeten oprapen die de federale regering laat vallen. Zoals nu ook weer met de gevangenis in Tongeren dat niet helemaal past in de visie van het Globaal Plan?

De gevangenis van Tongeren is veeleer bedoeld als een tijdelijke maatregel, daar ga ik mee akkoord. Maar binnen de Belgische politiek bukt het van de tijdelijke oplossingen. Ik kan verwijzen naar bijvoorbeeld Everberg, dat ook bedoeld was als een tijdelijke oplossing, maar ondertussen zitten we er nog mee. We zijn al meer dan vijf jaar bezig, dus kan men niet meer spreken van een tijdelijke oplossing, en er steken natuurlijk al andere tijdelijke oplossingen de kop op.

Ook het federale niveau draagt een verantwoordelijkheid. Het wordt stilaan tijd om te stoppen met tijdelijke oplossingen te bieden en structureel te werken.

Federaal minister Vandeurzen wil eindelijk zijn verantwoordelijkheid opnemen en de handen uit de mouwen steken. Hij heeft de vraag voorgelegd om plaatsen te creëren, maar blijkbaar is het weer een tijdelijke oplossing. Ik denk dat het belangrijk is om ook binnen de federale regering te zorgen voor een Globaal Plan, in overleg met u, mijnheer de minister.

Op mijn vraag wat u vindt van de privé-initiatieven wou u nu niet verder ingaan, omdat de tijd blijkbaar nog niet rijp is. Ik kan dat wel begrijpen, maar in uw beleidsbrief van vorig jaar kwam duidelijk aan bod dat u ging kijken wat privé-initiatieven konden doen in dit kader. In januari, ondertussen drie maanden geleden, hebt u aangegeven dat het zou bekeken worden en dat het nog niet klaar was. We zijn ondertussen eind april, kunt u geen tipje van de sluier oplichten?

In uw beleidsbrief staat ook dat u een oproep zou doen voor kandidaturen. Is die oproep al gelanceerd? Zijn er al kandidaturen binnengekomen? Of was de termijn nog niet volledig verstreken?

Ik zal dit zeker verder opvolgen in de commissie voor Welzijn.

Mevrouw Anne Marie Hoebeke: Mijnheer de minister, onze fractie had begrepen, als gesproken wordt over private samenwerking, dat u niet dacht aan projecten, maar veeleer aan een pps-structuur.

U hebt het over Tongeren. Ik denk dat ik goed het onderscheid heb begrepen tussen Mol, een gemeenschapsinstelling, en Tongeren, een federale instelling. Zou het niet mogelijk zijn om uit te zien naar een betere begeleiding voor de jongeren die daar terechtkomen? Het is een veel voorkomende opmerking dat jongeren die in die gesloten instellingen zitten, er eerst en vooral niet lang genoeg blijven, en dat ze niet de vereiste begeleiding krijgen en eventueel op onderwijsvlak meer begeleiding zouden moeten krijgen. De duur is een bevoegdheid van de rechters. Ten aanzien van de doorstroming, zou ik ondersteunende maatregelen willen vragen om het kind op de juiste plaats met de juiste omkadering te krijgen.

Mevrouw Mieke Vogels: Mijnheer de minister, ik dank u voor het uitgebreide antwoord. Het is me echter nog altijd niet duidelijk of u nu al dan niet betrokken bent bij en akkoord gaat met Tongeren, na wat ik van mevrouw Claes en van u heb gehoord. U gaf een citaat over het belang van preventie, wat ik volledig onderschrijf. Maar u bent begonnen met te zeggen: "Ook op de persconferentie bij Justitie heb ik dat gezegd." Dus was u erbij toen dat aan de pers is verteld. Als ik mee een persconferentie geef, dan sta ik achter de dingen die men daar zal zeggen of ken ik ze op voorhand. Laat me toe om – heel onbeleefd – te zeggen dat het een beetje een tsevenantwoord is. Het is me absoluut niet duidelijk of CD&V en minister Vanackere mee kiezen en zorgen voor die instelling in Tongeren, of niet.

Uiteindelijk moet Everberg het federaal detentiecentrum worden. Dat kan niet voor 2012, zegt u, dus zal men voorlopig investeren in Tongeren. Waarom die omweg? De investering in Tongeren zal heel veel geld kosten, waarom dan niet ineens in Everberg investeren? Die logica ontgaat me totaal.

Bij de ingediende vragen stond nog een vraag, die ik nog eens citeer: "Vanuit Nederland waait het woord draaideurcriminelen over, een ander woord voor recidive. Hoeveel van de jongeren die momenteel in Vlaamse instellingen verblijven, open of gesloten, zitten er niet voor het eerst? Met andere woorden: wat is het percentage van jongeren vandaag dat recidiveert?" U hebt daar niet op geantwoord. Misschien

hebt u het antwoord nog ergens tussen uw papieren zitten, ik zou het wel graag kennen.

Mevrouw Else De Wachter: Mijnheer de minister, u hebt een uitgebreid antwoord gegeven. Ik wil nog even blijven stilstaan bij de conclusies die u trekt en die u, net zoals onze fractie, belangrijk vindt. U hebt aangegeven dat het belangrijk is om van bij het begin de zaak globaal aan te pakken. Bij de projecten om probleemwijken leefbaar te maken, bij jongeren die nog niet echt met een probleem kampen, is preventie even belangrijk als andere maatregelen. We hopen dat Vlaanderen daar de nodige structurele middelen tegenover zet.

U hebt heel nadrukkelijk gewezen op het feit dat de problematiek absoluut niet alleen kan worden opgevangen door het creëren van bijkomende plaatsen. Er zijn andere zaken die momenteel heel problematisch zijn, waar we absoluut een oplossing voor moeten vinden. Ik heb u daar in het verleden al vaak over geïnterpelleerd, namelijk de kinderen met psychiatrische problemen die in de gesloten gemeenschapsinstellingen terecht komen terwijl ze daar absoluut niet thuis horen. Dergelijke kinderen en jongeren blijven heel wat langere tijd aanwezig in de gemeenschapsinstellingen als jongeren die er wegens criminele feiten in verblijven.

Ik verklaar me nader. U hebt er zelf naar verwezen. Het is bewezen dat kinderen met psychiatrische problemen vaak langer dan een jaar in die instellingen verblijven. Bij jongeren die daar zitten wegens criminele feiten, gaat het vaak maar over drie maanden. Dat zijn de zogenaamde draaideurcriminelen. Mijnheer de minister, we moeten zeer dringend naar een oplossing daarvoor zoeken.

U hebt niet meteen geantwoord op mijn vraag over het overleg tussen de federale en de Vlaamse overheid over de forensische K-bedden. Ik vraag dat u met uw federale collega tot een oplossing komt. Dat is vooral belangrijk voor de toekomst. Die kinderen met psychiatrische problemen worden immers volwassen. De jongste dagen hebben we opnieuw de noodkreet kunnen horen dat geïnterneerden zeer lang in gevangnissen worden opgenomen. Dat heeft een absoluut negatief gevolg voor hun levenswijze. We hebben het hier dus over kinderen, maar dat fenomeen is er zeker ook in de volwassenenwereld. Willen we daar iets aan doen, dan moeten we beginnen bij die zeer jeugdige doelgroep en zeer snel een oplossing vinden. Ik had daar van u graag enige duidelijkheid over gekregen. Wat is de stand van zaken in dit dossier en met betrekking tot uw federale collega?

De heer Bart Caron: Everberg, Tongeren en morgen misschien weer iets anders: uiteindelijk is dat crisispolitiek. Dat is niet goed. Mijnheer de minister, ik ben dan ook blij dat u een tijd geleden hebt aangekondigd dat er een tweede globaal plan komt en dat het eerste al sterk loopt. Laten we dus voort investeren. Zoals u zegt: met

crisispolitiek antwoorden op crisissituaties, zal het probleem niet ten gronde oplossen.

Mevrouw Dillen, u hebt verwezen naar een stuk van Juliaan van Acker. De professor heeft niet gezegd dat, van de jongeren die beschermende maatregelen hebben genomen, er meer recidiveren. Dat kan overigens ook niet, objectief gezien. Wel heeft hij gezegd dat twee derde ervan hervalt. Dat klopt. Hij vindt dat ingrijpen op dat moment bijna hopeloos is. Hij stelt dat er moet worden ingegrepen in het gezin, zoals de minister overigens zegt. Ik citeer: "Van vroeg af aan zie je wat er gebeurt, omdat daar de opvoeding faalt." Men kan alleen gezinsmatig – contextueel, zoals dat dan heet – ingrijpen, met respect voor de waardigheid van de mensen.

Mijnheer de minister, de rechtsformule van de uithandengeving vind ik een oneigenlijke formule. Ik ben er altijd tegen geweest. We hebben daar met velen hard over gediscussieerd naar aanleiding van de nieuwe jeugdbeschermingswet. Velen waren er ook tegen, maar we hebben het niet gehaald. Het is wel zo dat die rechtsformule uit die wet moet worden gehaald, wil Vlaanderen een volwaardig jeugdsanctierecht kunnen genereren. Dan zouden we die gekke toestanden met federale detentiecentra, Everberg en gesloten Vlaamse instellingen niet nodig hebben. Dan zouden we een coherent Vlaams beleid kunnen voeren, van de preventie tot en met de bestraffing. Dat is het doel waarnaar we moeten streven.

Mevrouw Sonja Claes: Ik heb heel goed geluisterd naar het debat. Ik vind het vooral belangrijk dat het parlement achter de uitvoering van dat tweede globaal plan staat. Iedereen heeft gezegd dat preventie heel erg belangrijk is. Er is ook wat duidelijkheid gegeven over wat dat federaal detentiecentrum mag inhouden.

Mijnheer de minister, ik wil mijn blijvende bezorgdheid beklemtonen over de manier waarop de Vlaamse overheid mee gaat zorgen voor die jongeren in dat federaal detentiecentrum. Als jongeren die een zwaar feit hebben gepleegd, worden opgesloten, blijft het opvoedingsaspect net zo goed belangrijk. Dat blijft een Vlaamse bevoegdheid. Die Vlaamse bijdrage aan het federaal detentiecentrum is dus cruciaal. Als jongeren die zware delicten hebben gepleegd, worden opgesloten, zullen ze immers niet hun hele leven opgesloten blijven.

Minister Steven Vanackere: Mevrouw Stevens, ik heb het al gezegd, de mogelijke oplossing van Tongeren maakt uiteraard geen deel uit van een globaal plan. Tongeren maakt geen deel uit van onze primaire taak binnen onze verantwoordelijkheid. Het gaat om een federale verantwoordelijkheid. Van ons wordt verwacht dat we inspringen inzake begeleiding en inzake hetgeen wat wij ten aanzien van die jongeren dienen te verzekeren.

De samenwerking met privépartners is al volop aan de gang. De overgrote meerderheid van de Vlaamse

jeugdbescherming is privé. Vanuit de socialprofitsector komen dergelijke privé-initiatieven tot stand. Voor de exploitatie van gesloten plaatsen kunnen we echter het overheidsmonopolie niet opheffen. Dat bedoelde u wellicht ook niet.

Mevrouw Hoebeke, we zullen alle mogelijke formules onderzoeken, ook de pps. Maar het creëren van extra capaciteit is niet in eerste instantie een budgettair probleem of het vinden van privépartners. Het probleem is aangepaste infrastructuur en de organisatie van een kwaliteitsvolle opname. Als dat gerealiseerd is, staan we open voor alle mogelijke financiële constructies. Ik ben het met u eens, mevrouw Hoebeke, de begeleiding van die jongeren, dat is de echt zware taak. Daarvoor moet men jammer genoeg ook bijzonder veel centen opbrengen. Ik heb er een aantal bezocht. Het gaat niet meer over jongeren die gewoon naar de klas kunnen. Ze hebben haast individuele begeleiding nodig om een gewoon leertraject te volgen. Eenvoudig is dat niet. Het is hoogintensieve begeleiding. Die investering is de moeite waard als we daarmee die jongeren terug op het juiste pad krijgen.

Mevrouw Vogels, de persconferentie had tot doel duidelijkheid te verschaffen aan de media en dus ook aan de publieke opinie. Drie ministers spraken daar voor en over hun eigen overheid en verantwoordelijkheid. Ze zegden wat ze willen ondernemen in dit ingewikkelde federale land waar de verantwoordelijkheid op dit vlak gedeeld is. Minister Vandeurzen zei dat hij ten opzichte van zijn twee gemeenschapscolllega's achterstand had in de uitvoering van een engagement van de federale overheid. Hij zei dat hij dat zou onderzoeken en snel tot een tijdelijke oplossing wou komen. Als u fair oordeelt, moet u aanvaarden dat ik niet geacht word alles te endosseren. Ik word wel geacht om op een constructieve manier te luisteren naar dat voorstel en om daarbij onze belangen te bewaken. Het is heel duidelijk: maandag heb ik vernomen dat de federale overheid, de ministers Dewael en Vandeurzen, overweegt de gevangenis van Tongeren te gebruiken.

U zit overal in de oppositie, u kunt in elk parlement uw verhaal kwijt. Ik wens een duidelijk onderscheid te maken tussen de thema's die hier terecht worden aangekaart, en de andere die men in het federale parlement moet aankarten. U hebt het over engagementen van de federale overheid. Die moet u in de Kamer bespreken.

Ik hoop dat het parlement zich voor het tweede globaal plan zo sterk mogelijk zal engageren. Het geldt voor de periode 2009-2014. Dat zal niet mijn globaal plan zijn. Net zoals voor de personen met een handicap willen we beschikken over een basisplatform waarmee men in een volgende legislatuur aan de slag kan. Hopelijk lukt dat over meerderheid en oppositie heen. Hopelijk is de enige kritiek dat het niet ver genoeg gaat.

Op die manier kunnen we de energie verzamelen om bij een volgend regeerakkoord, wie er ook verantwoorde-

lijkheid draagt, te beseffen dat we dit probleem niet op een zondag of een maandag kunnen oplossen, maar door volgehouden werk, waarbij we onze partners een horizon geven over een langere termijn.

Mevrouw Marijke Dillen: Mijnheer de minister, u hebt niet geantwoord op twee belangrijke vragen. Bent u bereid mee te werken aan een maatschappelijk debat over een strengere heropvoeding? Zult u maatregelen nemen om het jeugdsanctierecht over te hevelen? Het staat in het regeerakkoord, uw meerderheid heeft dat beloofd en onze fractie zal u daarin steunen. De tijd dringt, u hebt nog amper een jaar. Voor de staatshervorming hebt u nog maar enkele weken.

Minister Steven Vanackere: Elk maatschappelijk debat vindt ook plaats in dit parlement. Daarvoor zijn we altijd beschikbaar, elke woensdag als het moet. De minister-president en minister voor Institutionele Hervormingen zal bevestigen dat het regeerakkoord telt voor ons, van het begin tot het einde.

Er valt niets toe te voegen aan wat eerder is gezegd.

Mevrouw Marijke Dillen: Mijnheer de minister-president, zullen de meerderheidsfracties ervoor zorgen dat het jeugdsanctierecht bij de staatshervorming naar Vlaanderen wordt overgeheveld?

Minister-president Kris Peeters: We zullen er alles voor doen om dat naar Vlaanderen over te hevelen, zoals in het regeerakkoord staat. We zullen zien wat daarvan het resultaat is. Maak u geen zorgen.

Mevrouw Marijke Dillen: Uw partij zit wel in de meerderheid.

Minister-president Kris Peeters: Ik ben minister-president en handel met dit parlement, en daar heb ik al zorgen genoeg mee.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

Het debat is gesloten.

Actualiteitsmoties

De voorzitter: Door mevrouw Moens en de heer Verstrepen en door mevrouw Dillen en de heren Dewinter, Van Hauthem, Van Nieuwenhuysen en Van Overmeire werden tot besluit van dit actualiteitsdebat moties van aanbeveling ingediend. Ze zullen worden gedrukt en rondgedeeld.

Het parlement zal zich daar straks over uitspreken.

Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Jurgen Verstrepen tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de wettigheid van het voorkooprecht van sociale huisvestingsmaatschappijen

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mijn actuele vraag gaat in se niet over het voorkooprecht, want dat is een ander groot debat. Ik was ontgoocheld deze week, mijnheer de minister, ik had verwacht uw foto te zien in P-magazine, maar ere wie ere toekomt, minister Anciaux staat erin. Hij is de 'founding father' van het geknoei van het voorkooprecht. Zo heeft hij toch een eretitel.

Mijnheer de minister, er had toch een foto van u bij mogen staan omdat u weet dat het een knoeiboel was en is. Dat hebben we al dikwijls besproken in dit parlement. De pogingen om die knoeiboel te herstellen doen wenkbrauwen fronsen. Ik ben heel benieuwd naar uw antwoord hierop.

Ik wil uw ministerieel besluit van 8 mei 2007 over het voorkooprecht van minister Anciaux te berde brengen, waarin u erkent dat het ongeldig was. Dan wilde u het aanpassen met terugwerkende kracht, alleen in Antwerpen dan nog, omdat daar een rechtsprocedure lopende was. Enerzijds zegt u ongeldig, maar anderzijds zegt u dat de gronden en aankopen die in het voorkooprecht gebeurden, wel geldig blijven. Dat is een heel eigenaardige redenering. Alles wat daarvoor gebeurde, is dus ongeldig, maar wel geldig in de uitvoering.

Dit komt niet van mij. In Antwerpen is er een vonnis van de rechtbank van eerste aanleg, dat heel duidelijk zegt dat de verwerende partij, indien ze zich steunt op het ministerieel besluit van 8 mei 2007, daar geen rekening mee kan houden. De verwerende partij beschikt aldus niet over wettige voorverkooprechten zodat ze er geen gebruik van kan maken.

Dat is wat een rechter oordeelt in een rechtbank van eerste aanleg. Dat staat letterlijk in het vonnis. (*Opmerkingen van minister Marino Keulen*)

Ik vermoedde al dat u over het vonnis beschikt. Het gaat dus over een oordeel van de rechtbank. De scheiding der machten ligt ons toch allemaal heel na aan het hart.

Minister Marino Keulen: Inderdaad, dat is absoluut het geval.

De heer Jurgen Verstrepen: Samengevat komt het erop neer dat de boel onwettig is en dat de rechter oordeelt dat uw ministerieel besluit van mei 2007 zelfs niet ter verdediging als argument kan worden ingeroepen.

Minister Marino Keulen: Daar gaat het niet over.

De heer Jurgen Verstrepen: Daar gaat het wel over.

Het is onwettig, maar is het onkunde of gebeurde het met voorbedachten rade? Ik wil weten of u met opzet politiek tussenbeide bent gekomen, ja of neen? Deed u het omdat u wist dat er een procedure liep in Antwerpen en dat er alleen in Antwerpen een regeling met terugwerkende kracht van uw hand naar voren werd gebracht en nu wordt verworpen door de rechter? Ik meen dat de rechter toch wel over enige wettigheid beschikt om daarover te oordelen.

Ik wil het niet hebben over de discussie over wat er vanaf nu zal gebeuren, want daarover werd gestemd in dit parlement, dat weten we allemaal. Ik wil ergens anders naartoe, dat kunt u ook lezen in de vragen die ik heb overhandigd. Er zijn in deze totale potpourri van onwettigheid, waarbij er lopende procedures zijn en u hebt geprobeerd om de knoeiboel op te lossen met een ministerieel besluit dat verworpen wordt voor de rechtbank en waarin wij niet mogen tussenkomen wegens de scheiding der machten, een aantal mensen die gelijk hebben gekregen. Zij zeggen dat het om een ongeldig voorkooprecht gaat. Er wordt nog in beroep gegaan, maar dat is het verdere verloop van dit verhaal.

Ik maak me nu een bedenking. Die mensen hebben gelijk gekregen: ongeldig voorkooprecht. Dat staat hier letterlijk in. Ik vraag me bijgevolg af wat we zullen doen aan de schade die particulieren hebben geleden. Worden ze vergoed voor de geleden schade? Als we de cijfers bekijken, blijkt het over zeer weinig gebruik te gaan. Ik maak van de gelegenheid gebruik om te vragen hoe u dat evalueert. U moet begrijpen dat ik dan een heel pakketje wil.

Ik hoop en ik vermoed dat u me straks een heel duidelijk antwoord zult geven, maar is het toeval dat dit nu net slaat op Antwerpen terwijl enkel en alleen in Antwerpen een procedure lopende was? Andere steden werden met het ministerieel besluit niet aangeraakt. Dat doet wenkbrauwen fronsen in deze zaak waarbij particulieren het slachtoffer zijn geworden. Ik vraag me af wat u zult doen met de mensen die tussen 1999, de ellende van Anciaux, de herstpogingen die er zijn geweest en het nieuwe decreet van april van dit jaar, zitten. Wat gaat u doen met de mensen die in die ellende zitten? Zijn ze eraan voor de moeite of hebben ze gelijk gekregen en zegt u dat er nog eens iets moet worden aangepast? U bent niet naar de Raad van State gegaan met deze zaak en u wist goed genoeg waarom: de Raad van State zou er een negatief advies over gegeven hebben.

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mevrouw de voorzitter, mijnheer Verstrepen, hier zitten een groot aantal actieve

leden van de commissie voor Wonen en ik zie dat ze nu de wenkbrauwen fronsen en zich afvragen waarover u het eigenlijk hebt. Ik ga het heel duidelijk uitleggen, want er is niets aan de hand. Het gaat om iets wat deze week in P-magazine heeft gestaan. In dat artikel wordt mijn kabinet geciteerd, maar over deze zaak heeft niemand van P-magazine met mijn kabinet contact gehad.

Waarover gaat het? Het is heel simpel. Wat ik doe voor de toekomst, geldt niet voor het verleden. Dat kan niet en dat wil ik ook niet. Iedereen die een beetje juridisch onderlegd is, weet dat niets retroactief kan worden geregulariseerd, want dat is wat u insinueert. Ik denk trouwens dat niemand uw betoog begrijpt, er is alleen de ondertoon dat we proberen om iets wit te wassen of te regulariseren. Dat is niet het geval.

Waarover gaat het nu? Bert Anciaux heeft in 1999 bij het aantreden van de regering-Dewael gedurende bijna een half jaar de portefeuille Huisvesting beheerd. Het probleem daarbij was dat Bert Anciaux een Brusselaar is en hij institutioneel dus geen gewestbevoegdheden mocht uitoefenen in Vlaanderen. Om die reden heeft Johan Sauwens die portefeuille na een half jaar overgenomen, want zo kon dit institutionele probleem opgelost worden.

Nu, een minister van Wonen kan altijd een recht van voorkoop op vraag van een lokaal bestuur, in dit geval de stad Antwerpen, toekennen. Zo'n recht van voorkoop betekent dat de minister toekent dat bepaalde instanties – de openbare besturen – een recht van voorkoop krijgen om vastgoed te verwerven. Die openbare besturen zijn dan de stad of de gemeente, het OCMW of de huisvestingsmaatschappij.

Het recht van voorkoop is er precies om iets te kunnen doen op het vlak van stadsvernieuwing en -ontwikkeling en om de problematiek van verkrotting, leegstand en verloedering te kunnen aanpakken. Er moet altijd een notie van algemeen belang zijn. De minister doet dat niet eenzijdig vanuit Brussel, het moet altijd vanuit het lokale niveau worden gevraagd.

Wat is nu het conflict? Ik zal het duidelijk uitleggen, zodat iedereen het nu begrijpt. In Berchem was er een vennootschap die een woning wou kopen in een bepaalde wijk. De huisvestingsmaatschappij De Ideale Woning stelde dat zij voor diezelfde woning haar recht van voorkoop wou laten gelden. Een pluim voor de advocaat van de vennootschap die de woning wou kopen, want die stelde dat er geen probleem was met het recht van voorkoop, maar dat er wel een institutioneel probleem was. Hij zei dat het toegekend was door een minister die eigenlijk geen gewestbevoegdheden mocht uitoefenen in Vlaanderen. Het ging dus om juridische institutionele spitstechnologie.

Wij hebben daar tijdens die procedure hoogte van gekregen. In mei 2007 hebben we dan een nieuw ministerieel

besluit genomen, precies om dat institutionele probleem in de toekomst te vermijden. Ik kan uiteraard niets uit het verleden regulariseren. En dat is net de ondertoon in uw betoog, mijnheer Verstrepen. U laat uitschijnen dat ik bepaalde zaken probeer toe te dekken. Ik kan en ik wil geen zaken uit het verleden regulariseren. Het ministerieel besluit van mei 2007 was net bedoeld om dergelijke zaken in de toekomst te vermijden. Ik heb het principe van de goede huisvader gehanteerd, niet meer of niet minder. Daar is absoluut niets mis mee.

De rechter heeft gezegd dat ik dat eigenlijk niet mocht doen, omdat ik bij het nemen van dat ministerieel besluit geen advies heb gevraagd aan de Raad van State. De zaak komt nog voor in beroep. Wij zullen daar uitleggen dat voor dat soort ministeriële besluiten nooit een advies van de Raad van State wordt ingewonnen. Dit is de mening van één rechter in eerste aanleg. Het is geen jurist op het kabinet. Meerdere juristen hebben eensluidend gezegd dat ik voor dat type van ministeriële besluiten geen advies moet vragen bij de Raad van State.

Ik ben een heel koele minnaar van de rechten van voorkoop. Eigenlijk ben ik daar een tegenstrever van. U komt nooit in de commissie voor Wonen, mijnheer Verstrepen, en dat is jammer. U houdt uw betoog vaag, om niet in een technische discussie terecht te komen. Maar het is nu eenmaal een technische materie, ik kan het ook niet helpen.

We hebben dat intussen fors aan banden gelegd in de commissie. Het was een parlementair initiatief, met de steun van het kabinet, om te bepalen dat bij particulieren en gezinnen die nog geen eigendom hebben, het recht van voorkoop nooit voorrang kan geven aan bijvoorbeeld een huisvestingsmaatschappij, de stad of het OCMW. De particulieren en gezinnen die nog geen woning hebben, gaan voor. Op die manier hebben we het recht van voorkoop al een pak minder stringent gemaakt.

We hebben het recht van voorkoop intussen ook beperkt in de tijd. Vroeger gold dat onbeperkt in de tijd, nu wordt er een plafond bepaald voor het aantal jaren.

Voor wat de schade betreft, moeten die mensen naar de rechter gaan. Dat is heel eenvoudig. Het is immers niet zeker dat de rechter in beroep de rechter van eerste aanleg bijtreedt. Het kan perfect dat de rechter zegt dat hij het, op basis van de continuïteit van het bestuur, laat voor wat het is en dat hij de huisvestingsmaatschappij gelijk geeft.

Het verhaal van fraude en zaken die niet juist zijn, klopt echt niet. Ik ben eigenlijk wel blij dat u die vraag stelt. Het geeft aan dat u er altijd een verdacht parfum overheen wilt gieten, omdat het anders mediatiek niet interessant is.

Het kan dus goed zijn dat de rechter in beroep de huisvestingsmaatschappijen gelijk geeft. Het kan ook dat de vennootschap gelijk krijgt. Dat wil echter nog niet zeggen dat die mensen die woning krijgen, want intussen heeft de huisvestingsmaatschappij daar al van alles mee gedaan. Dan zal men aan die mensen een schadevergoeding moeten betalen. Als er andere mensen zijn die vinden dat ze schade hebben geleden – tot nog toe zijn die nog niet komen opdagen – moeten zij naar de burgerlijke rechtbank stappen en daar hun zaak aankaarten. Zij moeten dan aan de rechter proberen duidelijk te maken dat ze als particulier of gezin schade hebben geleden.

Het zal altijd de rechter zijn die soeverein beslist of er al dan niet schade is geleden. Ik trek dus geen potpourri recht. Het gaat over een institutioneel probleem, niet meer en niet minder. Wat ik heb gedaan, doet elke goede huisvader, namelijk zorgen dat institutionele problemen worden opgelost.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de minister, ik vind het woord 'fraude' een zwaar beladen woord. Ik heb dat woord niet gebruikt. U hebt het over de letterlijke toepassing en de spitsvondige juridische toepassingen, en op dat vlak hebt u gelijk. U zit daar een beetje mee verveeld, en niet alleen u. U hebt het over goed bestuur en over een degelijke overheid. Wanneer die overheid decreten en besluiten uitvaardigt ten aanzien van de burger, dan zouden die perfect in elkaar moeten zitten. Wanneer een burger na het vinden van een punt of een komma zijn gelijk kan halen voor een rechtbank, dan schort er iets aan de besluitvorming op het niveau van de regering.

Wat het verhaal-Anciaux betreft, had ik gezegd dat ik heel die uitleg niet zou doen. Ik vind het sympathiek dat u de moeite doet om het helemaal uit te leggen. Bij mij gaat het in essentie over dat ene deel. Ik weet dat u moeite hebt gedaan in de commissie. Het is niet omdat ik niet fysiek in de commissie aanwezig ben, dat ik de zaken niet volg. Sommigen gaan alleen voor het streepje. Ik vind het nogal een flauw argument te zeggen dat men bij dat onderwerp fysiek in de commissie aanwezig moet zijn.

Mijnheer de minister, ik heb dat dossier doorgenomen. Ik blijf erbij dat ik het een vreemd dossier vind. U moet daarin uw verantwoordelijkheid nemen. Wanneer het hof van beroep oordeelt dat een rechter in eerste aanleg gelijk heeft, dan zit u met een probleem. Dan kunnen alle mensen die zich benadeeld voelen, reageren.

Minister Marino Keulen: Die hebben zich nog altijd niet gemanifesteerd sinds 1999.

De heer Jurgen Verstrepen: U verwacht dus dat niemand daarop zal reageren en dat het bij die ene zal blijven. U gelooft dus dat niemand wakker zal schieten

wanneer de overheid in dezen ongelijk krijgt. Ik neem daarvan akte. Ik vrees dat het wel eens anders zou kunnen uitdraaien wanneer die uitspraak wordt bevestigd.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mijnheer de minister, u weet dat ik een kritische hoeder probeer te zijn van uw beleid inzake sociale huisvesting. Ik maak u verwijten wanneer de huurprijzen in de sector exponentieel de pan uitswingen. Ik maak u verwijten wanneer ik vaststel dat de woonkwaliteit niet altijd is wat u ons probeert voor te spiegelen. Ik heb ook problemen met de vervreemding die in grote delen van de sociale huisvestingssector bestaat en wordt gehandhaafd, mede door uw beleid.

Wat echter uw standpunt inzake voorkeepsrecht betreft, moet ik u voor een keer bijtreden. We hebben het debat over dit probleem onlangs ten gronde gevoerd in de commissie en in deze plenaire vergadering naar aanleiding van het decreet dat door uw meerderheid is tot stand gekomen. We hebben ons toen minstens even kritisch uitgelaten over het principe van het voorkeepsrecht. Eigendomsrecht is een vrij fundamenteel recht in onze samenleving en kan alleen worden doorkruist wanneer echt heel hoge belangen op het spel staan. In sociale huisvesting, zeker wanneer die wordt beschouwd als een soort van volkshuisvesting, kan men zeggen dat er hogere belangen in het geding zijn. Wij hebben dan ook de indieners van dat voorstel van decreet gevolgd met een kritische noot. Die noot heb ik van de heer Verstrepen of van mevrouw Moens, die de commissie gedurende drie jaar wel heeft bijgewoond zonder echt actieve inbreng, nooit gehoord, en dat betreur ik.

De ondertoon van wat de heer Verstrepen zegt, is zeer duidelijk. Er zijn juridische fouten gemaakt in dit dossier. Maar die zijn of worden rechtgezet door de rechtbank. De politici moeten daar nu niet meer op terugkomen.

Het verhaal van het voorkeepsrecht is, misschien jammer genoeg voor u, in dit halfroond afgesloten. Er waren kritische bedenkingen van zowel de liberale als onze fractie. Ik stel voor om niet meer te diep in te gaan op de zaak. Laten we nuttig gebruik maken van het voorkeepsrecht. Gisteren was onze commissie op uitnodiging van de Vlaamse Bouwmeester aanwezig bij de voorstelling van een nieuw boek. Daarin werden heel interessante socialewoningprojecten voorgesteld die men zonder dat recht niet had kunnen realiseren. Ik verwijs naar het voorbeeld van de Brugse Poort.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer Verstrepen, ik heb gedurende drie of vier minuten heel geconcentreerd

naar u geluisterd. Ik heb u echter niet begrepen. Alles wordt weer eens met een LDD-sausje overgoten. Er is een sfeerschepping van fraude. Alles zou verkeerd gegaan zijn.

Er waren inderdaad juridische fouten. In 1999 zat mijn partij in de oppositie. Ik ben toen naar de Raad van State gestapt. Ik heb ook gelijk gekregen. Minister Anciaux heeft dan ook zijn bevoegdheden inzake Huisvesting moeten afgeven. Dat is pas oppositie voeren!

Gelukkig heeft minister Keulen in zijn antwoord duidelijk gemaakt waar uw vraag eigenlijk over ging. De analyse van de heer Penris is daarover ook bijzonder duidelijk.

Mijnheer Verstrepen, om een splijtende vraag te kunnen stellen, moet u eerst over een goede dossierkennis beschikken. Spijtig genoeg heb ik die bij u niet kunnen vaststellen.

Minister Marino Keulen: Wat hier gebeurt, is inderdaad niet erg moedig. Er wordt geciteerd uit P-magazine en er wordt een verhaal gebracht waarvan niemand het begin en het einde ziet. Mijnheer Verstrepen, ofwel hebt u een zaak en gaat u er keihard op door, ofwel is dat niet het geval en houdt u ze voor uzelf.

In deze heb ik me absoluut niets te verwijten. Er was een institutioneel probleem. Minister Anciaux mocht die bevoegdheid niet uitoefenen. Na een aantal maanden heeft toenmalig minister Sauwens ze overgenomen.

Ik tref nu regelingen voor de toekomst om dat institutionele probleem op te lossen. Zaken uit het verleden regulariseren kan en wil ik niet. Wat niet kan en wat ik absoluut niet wil, is de rechtsgang beïnvloeden. In dat vonnis wordt daar ook helemaal geen gewag van gemaakt. De rechter maakt gewoon de bedenking dat ik een ministerieel besluit heb genomen en daarover geen advies heb gevraagd aan de Raad van State. Nogmaals, dat gebeurt vaak omdat dat mag. We zullen ons bij de rechter in beroep verdedigen.

Tot nu toe is er één firma die zegt dat ze schade heeft geleden. Die zaak wordt behandeld, zoals dat ook in een rechtsstaat betaamt. Ik ben ook de eerste verdediger van de rechtsstaat, zeker als het om belangen gaat van mensen die door een fout optreden aan de verliezende kant staan.

Die mensen moeten hun schade bewijzen. Als ze gelijk krijgen, bekomen ze een compensatie. Tot dusver gaat het om één firma. Als er nog anderen zijn die zich gedupeerd voelen, kunnen ze naar de rechtbank stappen. Ze moeten dan wel een goed dossier hebben.

Het is niet omdat de rechtbank in eerste aanleg een beslissing in de ene zin neemt, dat een andere rechtbank

die later overneemt. Dat kan, maar is niet noodzakelijk zo. Daar oordeelt de rechtbank gelukkig soeverein over. We zullen zien wat de uitkomst is.

Ik heb in deze vooral gehandeld als een goed huisvader.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik heb zeer geamuseerd geluisterd naar wat de vaste leden van de commissie hebben gezegd. Mijnheer Decaluwe, het klopt dat u daarmee begonnen bent. Ik ga het hier echter niet hebben over iets dat u in het verleden hebt gedaan. Ik heb doorgenomen wat u hebt ondernomen. Dat was zeer goed. Absoluut!

Mijnheer Penris, uw reactie verbaast me een beetje. Uiteindelijk gaat het hier niet over het voorkeepsrecht. Ik wil het daar wel eens over hebben. Ik heb die discussie hier echter niet opnieuw willen opstarten. U moet wel goed luisteren naar wat ik zeg.

Bij mij en bij LDD gaat het om de slachtoffers. U mag proberen de perceptie te creëren dat wij er een soepje van maken. Als u zegt dat niemand het begrijpt, dan ligt dat meer aan u dan aan Lijst Dedecker.

Mijnheer de minister, een overheid moet een voorbeeld stellen. Het gaat om goed bestuur. Deze slogan wordt holler dan hol en wordt meer en meer gebruikt. Goed bestuur omvat ook de uitvoering van besluiten, decreten en dergelijke.

Het gaat hier om een welomlijnd geval. Een burger heeft zijn recht gehaald. Dat het hier om een vennootschap gaat, doet er eigenlijk niet toe. Er is geknoeid, maar niet hoofdzakelijk door u. Dat heb ik in het begin al gezegd.

Minister Marino Keulen: Niet hoofdzakelijk door mij? Ik heb niet geknoeid.

De heer Jurgen Verstrepen: Daarover verschillen we van mening. Dat noemen we een meningsverschil. *(Rumoer)*

Minister Marino Keulen: Dat pik ik niet. Dat is laster. *(Rumoer)*

De heer Jurgen Verstrepen: Dat noemen we een meningsverschil. *(Rumoer)*

Minister Marino Keulen: Mijnheer Verstrepen, dat is rexisme. U uit beschuldigingen die u niet hard maakt. Indien u over een dossier beschikt, moet u naar de feiten verwijzen. *(Rumoer)*

De heer Jurgen Verstrepen: Het gaat hier om uitspraken van de rechtbank. *(Rumoer)*

Minister Marino Keulen: Mijnheer Verstrepen, lees het vonnis.

Mevrouw de voorzitter, ik stel voor dat we de leden van het Vlaams Parlement het vonnis bezorgen. Zo kunnen alle geïnteresseerden het lezen en zien dat wat hier wordt gezegd, niet klopt. *(Rumoer)*

De heer Jurgen Verstrepen: In het vonnis van de rechtbank staat duidelijk dat het niet als verdediging kan worden gebruikt. Dat zijn de woorden van de rechter.

Minister Marino Keulen: Mijnheer Verstrepen, dat is niet waar. U citeert een rechter fout. Dat kan toch niet. *(Rumoer)*

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de minister, blijf nu eens rustig. *(Rumoer)*

Minister Marino Keulen: Mijnheer Verstrepen, ik laat dat niet over me heen gaan. Ik laat me niet zo maar betichten. U doet valse uitspraken. *(Rumoer)*

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de minister, u mag me blijkbaar wel in een adem betichten van het feit dat ik daarnet het woord ‘fraude’ zou hebben gebruikt. *(Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy)*

Dat is evenzeer liegen. *(Rumoer)*

Minister Marino Keulen: Ik denk dat ik tot nu toe vriendelijk ben geweest. *(Rumoer)*

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de minister, u gaat uit uw dak omdat ik vanuit mijn fractie – die er een is – kritiek geef op de manier waarop een burger in een zaak betreffende het voorkeepsrecht is behandeld. *(Rumoer)*

Minister Marino Keulen: Mijnheer Verstrepen, u draait de zaak weer om. U valt me hier persoonlijk aan. *(Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe)*

De heer Jurgen Verstrepen: Gaat het om de bewoordingen? Hebben we een boekje met de woorden die we mogen gebruiken? *(Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe)*

Mijnheer Decaluwe, u weet alles van sfeerschepping. U hebt dat vanuit de oppositie jarenlang zelf gedaan met getuigenissen over licenties die niet klopten. Wie bent u me om me hierover de les te lezen?

Het gaat hier om een vonnis.

Minister Marino Keulen: Mijnheer Verstrepen, we zullen dat vonnis aan alle leden van het Vlaams Parlement en aan alle geïnteresseerden bezorgen. Dan zal blijken dat uw manier van citeren de waarheid geweld aandoet. *(Rumoer)*

De heer Jurgen Verstrepen: Ik citeer letterlijk.

De voorzitter: Mijnheer Verstrepen, ik stel vast dat u regelmatig beschuldigende woorden nogal los gebruikt.

De heer Jurgen Verstrepen: Oei, het moraliserend verhaaltje van de dag. *(Rumoer)*

De voorzitter: Mijnheer Verstrepen, ik zou toch willen voorstellen dat u enige voorzichtigheid aan de dag legt.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik vraag welke woorden ik dan los gebruik. Het is makkelijk zoiets te zeggen.

De voorzitter: Mijnheer Verstrepen, ik heb al herhaaldelijk vastgesteld dat u woorden als ‘fraude’ en ‘liegen’ gebruikt, bijvoorbeeld vorige week op deze tribune.

De heer Jurgen Verstrepen: Mevrouw de voorzitter, in dat geval wil ik het verslag zien. U moet dan maar aanduiden wanneer ik het woord ‘fraude’ heb gebruikt. *(Rumoer)*

Minister Marino Keulen: Mijnheer Verstrepen, daar gaat het niet over. U hebt gezegd dat de rechter mij veroordeelt.

De voorzitter: Ik stel in het algemeen vast dat er nogal gemakkelijk met bepaalde woorden, zoals ‘liegen’, wordt omgesprongen. Verschillende leden hebben me hierover al aangesproken.

Mijnheer Verstrepen, misschien hanteert u een andere definitie. *(Rumoer)*

De heer Jurgen Verstrepen: Ik zal hier geen andere definitie aan geven. Ik pik dit ook niet. Op deze plek kies ik mijn woord- en taalgebruik zelf en zoals ik het wil. Ik heb niemand vals beschuldigd. Ik moet hier wel een en ander in de andere richting aanhoren. Wanneer ik zeg dat ik twijfel en letterlijk citeer, moet ik me voor mijn taal verantwoorden.

Minister Marino Keulen: Mijnheer Verstrepen, u legt uw twijfel in de mond van de rechter. Dat is niet correct. U mag twijfelen. U mag niet zeggen dat de rechter zoiets zegt.

De heer Jurgen Verstrepen: Dat staat hier letterlijk. Ik heb het voorgelezen. Moet ik er ook een interpretatie aan geven?

Minister Marino Keulen: Mijnheer Verstrepen, in dat geval moet u de tekst voorlezen.

De heer Jan Penris: Mevrouw de voorzitter, ik denk dat de heer Verstrepen een belangrijk punt heeft aangekaart. Hij heeft een vaktijdschrift aangehaald waarin het voorkeepsrecht minstens in vraag wordt gesteld. Ik stel voor dat dit debat tijdens de eerstvolgende nuttige

commissievergadering ten gronde wordt voortgezet. Ik denk dat we hier veel uit kunnen leren.

De voorzitter: Dat lijkt me een goed voorstel. Ik nodig de commissievoorzitter uit om dit debat te agenderen.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik ben het niet eens met het feit dat me hier wordt voorgeschreven op welke manier ik moet praten.

De voorzitter: Ik vind het woordgebruik in het Vlaams Parlement voldoende belangrijk om er aandacht voor te vragen.

De heer Jurgen Verstrepen: Mevrouw de voorzitter, in dat geval moet u alle verslagen nalezen. U moet het woordgebruik van alle fracties bekijken en niet enkel van een partij die achter het cordon zit en die in dit parlement wordt uitgescholden met woorden die ik zelfs niet in de mond neem. U hebt me niet te zeggen welke woorden ik niet mag gebruiken.

De voorzitter: Bij dezen is de aandacht van iedereen daarvoor gevraagd, mijnheer Verstrepen, en is het incident gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Fientje Moerman tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de blijvende doorrekening van de zogenaamde Eliaheffing aan de klant

De voorzitter: Mevrouw Moerman heeft het woord.

Mevrouw Fientje Moerman: Mevrouw de minister, het is niet mijn bedoeling om u te blijven achtervolgen met de Eliaheffing. De laatste keer dat u daarover – door enkele collega's – werd ondervraagd, was op 5 maart, als ik mij niet vergis. Ondertussen heeft zich echter een nieuwe ontwikkeling voorgedaan. Een private organisatie, Test-Aankoop, heeft zeven van de negen leveranciers in gebreke gesteld omdat zij die heffing blijven doorrekenen ten nadele van de consument zonder dat zij daarvoor op dit moment een wettelijke basis hebben. Ik weet dat u de vorige keer hebt gezegd dat het niet uw bevoegdheid is. Ook uw collega, de heer Keulen, heeft dat gezegd. Uiteindelijk is het een zaak van de federale overheid. Toch heb ik een vraag voor u.

Binnen de CREG heeft het Vlaamse Gewest een vertegenwoordiger. Gaat u, gegeven deze situatie, waarin een consumentenorganisatie instapt terwijl de overheden niets doen, uw vertegenwoordiger in de CREG de opdracht geven om deze zaak nogmaals aan de orde te stellen? Gaat u dit nogmaals op het Overlegcomité brengen? Gaat

u, met andere woorden, vanuit uw standpunt dat Vlaanderen hier uiteindelijk niet bevoegd is, toch iets doen?

We weten allemaal waar die zaak uit voortvloeit. Dat komt doordat aan de gemeente werd uitbetaald vóór de taks werd geheven. Het gaat met andere woorden om een voorschot, dat werd voorgeschoten vóór die heffing, om aan de gemeenten al op voorhand te kunnen betalen. Daar zit, als ik mij niet vergis, een décalage van veertien maanden op. De taks is verdwenen sinds 1 januari 2008 ten gevolge van een beslissing van de Vlaamse Regering. Wat gaat uw houding zijn wanneer men na afloop van de recuperatieperiode van die voorschotten uiteindelijk toch nog die heffingen zou voortzetten?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Dank u wel, mevrouw Moerman. U stelt langs de ene kant de omvang van het probleem juist. Als er vandaag nog een discussie is, zoals hier al een paar weken geleden aan bod is gekomen, dan gaat het over de recuperatie van de voorschotten die indertijd door de distributienetbeheerders werden betaald om de gemeenten te financieren. Dat is het probleem waar we voor staan.

U zegt in uw vraag, althans zoals hij schriftelijk geformuleerd was, dat dit de Eliataks is die nog onwettig wordt doorgerekend. Ik heb in mijn vorige antwoord duidelijk gemaakt dat Vlaanderen op 1 januari 2008 een vrijstelling van de Eliataks bedongen heeft. Die taks mag en kan niet meer worden doorgerekend. Als er vandaag blijkbaar nog iets wordt doorgerekend, en dat blijkt uit de persberichten waarnaar u zelf verwijst, dan gaat het over de wijze waarop de geprefinancierde 100 miljoen euro wordt teruggenomen.

Ik heb in mijn vorige antwoord een paar weken geleden gesteld dat de basis voor die terugvordering niet in hetzelfde artikel van dat decreet staat als de Eliataks zelf: maar wel in artikel 132 van de programmawet van 20 juli 2006. Het is uitdrukkelijk de federale minister die moet bepalen op welke manier die voorschotten mogen worden teruggevorderd. Daarover loopt op dit ogenblik een discussie. En het is ook daarover dat de consumentenorganisaties nu zeggen dat de leveranciers dit aan de gezinnen doorrekenen en dat ze daaraan iets zullen doen.

Eigenlijk staat dat helemaal los van de Vlaamse beslissing om vanaf 1 januari 2008 de Eliaheffing te schrappen. Het gaat dus over de recuperatie van de voorschotten. Dat is mijn eerste punt.

Ten tweede: mijn vertegenwoordiger in de CREG bezorgde mij de brief van 17 maart 2008 die de federale minister bevoegd voor klimaat en energie aan de commissie schreef en waarin hij vraagt wat de stand van

zaken is in verband met de recuperatie. Daarin vraagt hij ook wat de CREG al heeft gesuggereerd om het probleem aan te pakken en wat de aanbevelingen aan de federale overheid zijn over het wettelijke kader en de eventuele bijsturing ervan. Ik veronderstel dat de CREG op die brief zal antwoorden. De federale minister moet uitklaren hoe en wanneer dat voorschot kan worden teruggevorderd.

Mijn vertegenwoordiger in de CREG is geen regerings-commissaris. Hij zetelt in de algemene raad en krijgt er informatie. Vlaanderen heeft beslist om de heffing af te schaffen, en die beslissing moet worden gerespecteerd. Wat de invordering betreft, komt het echter niet aan mij of aan die vertegenwoordiger toe om daarover grote verklaringen af te leggen.

U vraagt wat er zal gebeuren als dat binnen veertien maanden nog altijd bezig is. Zodra zou blijken dat de Eliaheffing, die is afgeschaft en waarvoor trouwens een compensatie aan de gemeenten wordt gegeven, wordt geïnd, dan wordt dat een probleem van de Vlaamse overheid. Tot vandaag is dat nog niet het geval. Dat dossier moet niet opnieuw aan het Overlegcomité worden voorgelegd. De notulen van het Overlegcomité zijn duidelijk: Vlaanderen heeft een beslissing genomen en de minister-president heeft dat duidelijk laten notuleren. De casus is dus gesloten. Ik hoop dus, samen met u en met heel veel consumenten, dat binnenkort alles duidelijk wordt.

Mevrouw Fientje Moerman: Ik dank u voor het antwoord. Hier blijkt in elk geval dat de vertegenwoordiger van de Vlaamse Regering in de CREG zijn rol vervult en de informatie doorgeeft. Ik wil vooral voorkomen dat diegenen die de heffing aangerekend krijgen, het gevoel zouden krijgen dat ze het slachtoffer worden van een pingpongspel tussen verschillende overheden. Uw redenering is de juiste. Maar ik zou toch willen vragen dat u de zaken goed blijft opvolgen wanneer de CREG haar standpunt aan de federale minister meedeelt. Het is immers evident dat een gezin niet naar een rechtbank zal stappen om 20 of 25 euro te recupereren. Voor een beenhouwer is de inzet ongeveer 150 euro; voor een kmo gaat het over enkele honderden euro's. Een rechtszaak kost die mensen meer dan het ooit zal opbrengen. Ik wil niet dat de burgers en de bedrijven in de kou blijven staan.

Minister Hilde Crevits: Ik kan daarmee instemmen. We moeten vermijden dat de mensen twee keer moeten betalen. Er is geen sprake van een pingpongspel. Iedereen heeft zijn eigen verantwoordelijkheid en moet de problemen oplossen die tot zijn of haar verantwoordelijkheid behoren.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de politieke marges voor een aanvaardbare onderhandelde oplossing voor de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, ik had vorige week voorspeld, mijnheer Bossuyt, dat het dossier BHV in een stroomversnelling zou terechtkomen en dat het Waalse Gewest in tegenstelling tot wat sommige hadden verwacht, geen belangenconflict heeft ingeroepen.

Daardoor is het agenderen van BHV in de Kamer van Volksvertegenwoordigers onvermijdelijk geworden. Ik zie dat CD&V en N-VA wensen dat het dossier BHV de volgende week, op 8 mei 2008, op de agenda zal staan. Wie van agenderen spreekt, weet dat er ook kan worden gestemd, tenzij er intussen nog een onderhandelde oplossing mogelijk blijkt.

Mijn vraag heeft betrekking op het Vlaamse regeerakkoord en op de uitgangspunten die we hier naar voren hebben geschoven. We hebben gekozen voor de parlementaire weg en deze weg wordt tot nu toe naadloos bewandeld. Er is een stemming gehouden in de commissie van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, en volgende week wordt het dossier geagendeerd. Het kan alleen worden gestuit door een belangenconflict of als er een onderhandelde oplossing komt.

Mijn vraag aan de minister-president is de volgende. Als er zou worden onderhandeld, is de stelling die hier altijd al naar voren is gebracht, dat deze oplossing niet gepaard kan gaan met een uitbreiding van Brussel. Ze kan niet gepaard gaan met het mogelijk intrekken van de omzendbrief-Peeters, noch met de mogelijkheid dat de Franse Gemeenschap zou tussenkomen in cultuur- en andere faciliteiten in de randgemeenten. Een dergelijke oplossing kan zeker geen aanleiding geven tot discussies over de faciliteiten, of respectieve interpretaties van de faciliteiten. Dat zijn elementen waarvan we als meerderheidsfractie binnen het Vlaams Parlement en de krijtlijnen van het Vlaamse regeerakkoord zeggen dat ze politiek niet haalbaar zijn.

Mijn vraag aan de Vlaamse Regering is de volgende. Hoe evalueert zij het dossier BHV? Welke marges zijn er om te onderhandelen? Welke contouren vertonen deze eventuele marges? Onze analyse is duidelijk. Tenzij er beweging komt aan Franstalige kant of er zich een onderhandelde oplossing aandient, zal er op 8 mei worden gestemd. Ik denk dat er geen weg terug meer is. We hebben voor een bepaalde logica gekozen en we zullen deze logica ook trouw blijven.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, collega's, er is ook vorige week een vraag over gesteld. We zijn intussen een week verder. Ik heb toen geantwoord op de vraag van de heer Van Hauthem dat we op het Overlegcomité van 23 april vanuit de Vlaamse Regering akte hebben genomen van het advies van de Senaat. Voorts heb ik toen duidelijk gezegd wat voor ons de krijtlijnen zijn en ik heb verwezen naar de verklaring die in de Octopusakkoorden is opgenomen.

U vraagt me wat vandaag de marges zijn. Ik wil u allen hier in herinnering brengen dat we op 18 mei 2005 een aanvullende regeringsverklaring hebben opgesteld die ook hier is toegelicht. *(Opmerkingen van de heer Gilbert Bossuyt)*

De heer Eric Van Rompuy: Het is de eerste keer in 25 jaar dat ik van u enige vorm van Vlaamse reflex of tussenkoms heb gehoord. Dat is heel lang geleden.

De heer Gilbert Bossuyt: Mijnheer Van Rompuy, ik kan teksten ophalen van wat u in die 25 jaar hebt gezegd. U zou nogal schrikken van de confrontatie. Het is soms beter om weinig te praten, maar dan moet men hier geen schouwspel opvoeren. Gisteren heeft uw partij het federale parlement lamgelegd, voor de eerste keer in de geschiedenis.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, ik begrijp dat er wat commotie is, maar ik ga ervan uit dat ook de heer Bossuyt heel blij is dat hij hier vandaag in deze plenaire zitting kan interveniëren en luisteren naar de vragen. *(Opmerkingen van de heer Gilbert Bossuyt. Rumor. Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe)*

De heer Gilbert Bossuyt: Mevrouw de voorzitter, is het zo dat, als men interrumpeert, men op die manier moet worden behandeld? Ik verzoek u de orde van de vergadering te handhaven.

De voorzitter: Mijnheer Bossuyt, ik stel voor dat iedereen de orde van de vergadering handhaaft, dat we nu luisteren naar de minister-president en nadien komen de andere interventies aan bod.

De heer Jurgen Verstrepen: Mevrouw de voorzitter, het woordgebruik is nogal agressief, vind ik. Moet u dan niet ingrijpen zoals daarnet? *(Rumor)*

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, ik doe gewoon verder en ga ervan uit dat degenen die willen luisteren ook luisteren.

Ik wil onderstrepen, als antwoord op de vraag van de heer Van Rompuy wat de marges zijn, dat op 18 mei

2005 de aanvullende regeringsverklaring heel duidelijk het standpunt van de Vlaamse Regering weergeeft, dat als volgt is geformuleerd: "De splitsing van het arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde houdt verband met het respect voor het Vlaamse karakter van de rand en de territoriale integriteit van Vlaanderen. Dat territorialiteitsbeginsel is een van de basisprincipes van onze federale staatsstructuur. Om die reden blijft de Vlaamse Regering onverkort achter de eis tot splitsing staan. De Vlaamse Regering verwerpt unaniem elk initiatief dat ertoe zou leiden dat het grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijke Gewest wordt uitgebreid, dat de taalwetgeving in Brussel eenzijdig wordt versoepeld, dat inschrijvingsrechten en andere bijkomende voorrechten voor de Franstalige inwoners in Vlaanderen worden vastgesteld of dat de Franse Gemeenschap bevoegdheid krijgt in Vlaanderen."

Ik denk, collega's, dat deze aanvullende regeringsverklaring heel duidelijk is. Ik ga ervan uit dat dit de duidelijke verwoording is van het standpunt van de Vlaamse Regering. Ik dank u voor de aandacht. *(Applaus)*

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Het was duidelijk: als er onderhandeld zou worden, zeggen we ook heel duidelijk dat een aantal pistes niet bewandeld kunnen worden door Vlaamse onderhandelaars. U hebt ze nog eens letterlijk opgesomd.

Onderhandelingen hebben alleen zin als de splitsing meebrengt dat het Vlaamse karakter van de rand wordt versterkt. De finaliteit van de splitsing is te komen tot meer homogene taalgebieden, om de kans te bieden om het Vlaamse karakter van de rand te versterken. Onderhandelingen die zouden leiden tot het omgekeerde hebben natuurlijk geen enkele zin.

Ook dit Vlaams Parlement heeft in haar regeerakkoord onverwijld staan. Dat wil zeggen dat de parlementaire weg bewandeld wordt. Die is bewandeld, mijnheer Bossuyt. Na de verkiezingen van 2007 is het wetsvoorstel ingediend in de Kamer. Dat gaat zijn weg en is goedgekeurd in de commissie, tegen de wil van een aantal mensen in, die nooit hadden gedacht dat het in de commissie goedgekeurd zou worden.

Op 8 mei, mijnheer Van Hauthem, – ik had gedacht dat u vandaag nog een vraag zou stellen – indien er in de tussenperiode niets gebeurt, zullen CD&V-N-VA en de Vlaamse partijen in de Kamer dat wetsvoorstel goedkeuren. We mogen ons niet laten beïnvloeden door chantage langs Franstalige kant. Ze hebben de kans om die onderhandelingen wat langer te laten aanslepen, maar ze hebben gekozen voor de confrontatie. Die confrontatie zullen ze dan ook volgende week krijgen, tenzij er een mirakel zou gebeuren. Dat mirakel kan alleen gebeuren in de voorwaarden die de minister-president heeft gesteld.

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mevrouw de voorzitter, ik vind het allemaal wat schizofreen. Vorige week hoorden we hier de heer Van Rompuy, met het enthousiasme dat we van hem kennen, zeggen: volgende week stemmen we over Brussel-Halle-Vilvoorde. We hebben deze week niets gezien. Nu vraagt u naar de marge voor een aanvaardbare onderhandelde oplossing voor Brussel-Halle-Vilvoorde. Voor ons zijn er geen marges voor een aanvaardbare onderhandelde oplossing. U hebt de zaken allemaal opgesomd: federale kieskring, de benoeming van de burgemeesters, de rondzendbrief-Peeters. Al die zaken zijn niet te onderhandelen. Daarover zijn we het natuurlijk eens, want het gaat over een uitspraak van het Arbitragehof en over de toepassing van het grondwettelijke territorialiteitsbeginsel. Daarover hoeft niet te worden onderhandeld.

Wat een opvoering, mijnheer Van Rompuy, hebben we vorige week en de afgelopen dagen gezien. CD&V smeekte de Franstaligen als het ware om toch maar een belangenconflict in te zetten om de zaak te vertragen!

De heer Eric Van Rompuy: Wie heeft er gesmeekt?

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: CD&V, en geen klein beetje! De opvoering gisteren met het op non-actief zetten van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, was niet meer of minder dan een kleine coup om opnieuw uitstel af te kopen. En nu komt u hier voor de tweede keer zeggen: volgende week stemmen we.

De heer Eric Van Rompuy: Hier staat het: "CD&V-N-VA wil B-H-V volgende week op agenda". Kan ik duidelijker zijn dan dat?

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: U kunt geen andere kant meer uit, maar u bent totaal, totaal ongeloofwaardig geworden! *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: De minister-president was vrij duidelijk. De nieuwe strategie van de Franstaligen om geen belangenconflict meer in te roepen, heeft de druk op de eerste minister enorm verhoogd. Deze strategie is expliciet tegen premier Leterme gericht. Het is allesbehalve een teken van loyaleit. Eigenlijk hebben ze een spelletje stratego gespeeld. Als de tegenpartij een spelletje bluffpoker speelt, dan kan je je laten overbluffen, maar dat zou geen goede zaak zijn. Je kunt ook rustig blijven en verder uw strategie uitvoeren. Dat wil zeggen: volgende week rustig de Vlaamse wetsvoorstellen in de plenaire zitting van de Kamer stemmen.

We moeten ons er natuurlijk voor hoeden de mensen iets wijs te maken. *(Rumoer bij het Vlaams Belang)*

We moeten de mensen niet wijsmaken dat met de stemming in de Kamer de kieskring definitief is gesplitst, want dat is niet zo: ook dan is de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde niet gesplitst. *(Rumoer)*

Zo werkt het systeem in dit land spijtig genoeg niet. Ik hoop dat we allemaal beseffen dat de Franstalige partijen nog precies evenveel verdragingsmanoeuvres kunnen uitvoeren voor als na de stemming in de Kamer.

Ze kunnen die procedure nog altijd vele maanden rekenen. In het licht daarvan zijn wij inderdaad bereid om rond de tafel te gaan zitten. We willen onderzoeken of de Franstaligen in het kader van een totaalakkoord bereid zijn om hun verzet tegen die splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde op te geven. Dat is immers de enige manier om Brussel-Halle-Vilvoorde in werkelijkheid te splitsen. Maar nogmaals, over de eisen van de Franstaligen om hun privileges in de Vlaamse rand te behouden of uit te breiden, is er geen onderhandelingsmarge. Ik heb dat hier vorige week gezegd en ik zal dat blijven herhalen. De splitsing gaat over het gelijkheidsbeginsel, over gelijke democratische regels voor iedereen en over respect voor elkaars grondgebied en bevoegdheden. Dat is dus meer dan een symbool-dossier, zoals dat vaak wordt voorgesteld. Daarover zijn er in onze ogen dus geen onderhandelingsmarges. Eigenlijk moeten de Franstaligen in de context van dit dossier nu maar eens tonen dat ze, op basis van die principes van gelijkheid en respect voor elkaar, nog bereid zijn om met ons samen te leven.

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Eerst en vooral wil ik een opmerking maken over de persoonlijk beledigende uitlatingen van de heer Decaluwe aan het adres van de heer Bossuyt. Ik vind ze een parlement onwaardig. Ik zou graag hebben dat de heer Decaluwe zich daarvoor verontschuldigt.

Mijnheer Van Rompuy, u begon met duidelijk te stellen wie de goede Vlamingen zijn. Ik wil u dit zeggen: goede Vlamingen zijn diegenen die resultaat boeken. Elke staatshervorming is gesteund door de sp.a.

Als we in dit parlement zetelen, dan is dat mee dankzij de sp.a, en niet door diegenen die pas na jaren van voortschrijdend inzicht tot de vaststelling komen dat alleen met het stemmen over de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde de zaak nog niet is opgelost. Ik ben blij dat u uiteindelijk tot dit inzicht bent gekomen, mijnheer Demesmaeker. Dat hebt u ervoor nooit gezegd. U zei altijd dat er vijf minuten nodig waren.

Mevrouw de voorzitter, als de splitsing op de agenda van de plenaire vergadering wordt geplaatst, zullen we daar hetzelfde standpunt innemen als in de commissie.

Als er echter een onderhandelde oplossing mogelijk is, zal die ook onze steun krijgen. (*Applaus bij sp.a + VlaamsProgressieven*)

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken: Mevrouw de voorzitter, geachte leden, ik was niet van plan om me te mengen in dit debat, maar als de heer Demesmaeker stelt dat al die druk op Brussel-Halle-Vilvoorde de schuld is van de Franstaligen, is dat de waarheid op zijn kop zetten. Wie heeft het dossier Brussel-Halle-Vilvoorde op de agenda van de Kamer gezet? De Vlaamse partijen toch? Het is een voorstel van de Vlaamse partijen. Nu smeken ze de Franstaligen om hun wat respijt te geven. Neen. Mijnheer Demesmaeker, in het federale regeerakkoord staat duidelijk dat over die zaak wordt onderhandeld.

U zegt dat hierover niet zal worden onderhandeld. Daarom hebben de Franstaligen beslist om de geloofwaardigheid van de Vlaamse partijen die deel uitmaken van de federale regeringscoalitie, eens te testen. Daarom worden er geen vertragsmanoeuvres uitgevoerd. Over de grond van de zaak zal ik me nu niet uitspreken. Mijnheer Van Rompuy, ik hoor u echter duidelijk zeggen aan de Franstaligen dat er niet over wordt onderhandeld, omdat er niet over kan worden onderhandeld, en dat er geen enkele toegeving mogelijk is. Dat is dus gewoon een tsjevenstreek meer.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Ik vraag het woord voor een persoonlijk feit. Ik vind het wel grappig, maar de heer Van Rompuy zegt me altijd welke vragen ik wel en niet mag stellen. Als ik een bepaalde vraag stel, dan vraagt hij waarom ik niet een bepaalde andere vraag heb gesteld. Als ik dan zwijg, is het weer niet goed. Voor de heer Van Rompuy is het nooit goed.

Mijnheer Van Rompuy, ik heb hier geen vraag kunnen stellen omdat ik, daar de Kamer dicht is – zelfs de deuren zijn vergrendeld – en nu de Senaat voor één keer bijeenkomt, van de premier wou weten hoe het nu zit.

Ik kom er net vandaan. Ik denk dat hij de pedalen kwijt is, want enerzijds zegt hij dat het parlement meester is over haar werkzaamheden, maar anderzijds zorgt hij ervoor dat de Kamer vandaag niet kan bijeenkomen. Hij gaat wel onderhandelen in het kader van 15 juli.

Mijnheer Van Rompuy, premier Leterme heeft in 2005 dit parlement een week gesloten omdat B-H-V niet snel genoeg ging. Vandaag sluit hij de Kamer omdat B-H-V te snel gaat.

Dat is wat zielig om vast te stellen, ik ben daar niet blij om. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Het is ook zielig vast te stellen dat de oppositieleider van 5 minuten politieke moed, over de regeringsleider van deze Vlaamse Regering met een regeerakkoord waar het principe onverwijld en zonder prijs splitsen instaat, is verworpen tot iemand die de Franstaligen bijna gaat smeken om nog een belangenconflict in te dienen om de zaak vier maand lang te rekken.

Er zal dus worden onderhandeld. Premier Leterme zegt: 'We zullen zien hoe we het arrest van het Grondwettelijk Hof zouden kunnen uitvoeren'. In dit Vlaams Parlement is dat altijd politiek vertaald in splitsing. Premier Leterme spreekt nu over onderhandelen over hoe we het eventueel zouden kunnen doen. Die man is zijn geloofwaardigheid kwijt en CD&V ook.

In de memorie van toelichting van de Bijzondere Wet schrijft de heer Hugo Vandenberghe: 'Brussel-Halle-Vilvoorde moet tegen 15 juli worden geregeld.' U komt hier zeggen dat u op 8 mei gaat stemmen, maar u kunt eventueel nog onderhandelen. CD&V is de pedalen kwijt, u weet het niet meer en het zal niet met uw optreden op deze tribune zijn dat u de geloofwaardigheid van uw partij gaat herstellen. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Minister-president Kris Peeters: Ik denk dat ik heel duidelijk ben geweest als ik het heb over de aanvullende regeringsverklaring van 18 mei 2005. Onze lijn in de Vlaamse Regering is heel duidelijk en wordt onverkort doorgetrokken.

De heer Eric Van Rompuy: Vorige zondag was er een congres van Lijst Dedecker. De heer Dedecker zegt dat het op 8 mei moet worden geagendeerd. Ook de heer Bonte is plots een grote flamingant geworden. Hij vindt dat Brussel-Halle-Vilvoorde in tempore non suspecto een irrelevant probleem is. De heer Vande Lannotte vond dat trouwens ook. De heer Bonte sprak ook over 8 mei.

Volgende week zal het worden geagendeerd. CD&V/N-VA heeft in de zomer een wetsvoorstel op tafel gelegd dat in november werd goedgekeurd. Volgende week zal het worden geagendeerd in de Kamer. De wil om dat dossier tot een einde te brengen is bij onze fractie heel groot. Dat dit tot een communautaire conflictsituatie leidt, was natuurlijk voorspelbaar. Uiteindelijk zal het worden doorgedrukt.

Generaal De Gaulle heeft ooit gezegd: 'J'aime le football quand la France gagne.' Ik zeg: 'J'aime la Belgique quand la Flandre gagne.'

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Anissa Tamsamani tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de aangekondigde uitbreiding van de studie- en schooltoelagen en de versterking van de draagkracht van en de participatie aan het kleuteronderwijs

De voorzitter: Mevrouw Tamsamani heeft het woord.

Mevrouw Anissa Tamsamani: Mevrouw de voorzitter, heren ministers, collega's, het jaar van de kleuter is bijna voorbij, hoewel ik vandaag die indruk niet heb. We kunnen één conclusie trekken: de campagne is heel succesvol geweest. We hebben heel veel maatregelen kunnen treffen. Mijn partij heeft ook een aantal voorstellen gelanceerd.

De verhoging van de kleuterparticipatie enerzijds, maar ook het verhogen van de draagkracht van de kleuterscholen heeft vooruitgang geboekt. We zijn nu toe aan een evaluatie, zoals de minister in het verleden heeft aangekondigd, en we moeten enkele zaken waar nodig bijsturen.

De minister heeft vandaag een aantal plannen bekendgemaakt in de media. Ik ben natuurlijk heel erg benieuwd naar de concrete invulling ervan. Ik heb het al gehad over de draagkracht van de scholen. In het verleden hebben we in dit parlement al een aantal debatten gevoerd over de kleuterklasjes. De minister heeft een aantal maatregelen genomen zoals het verhogen van de lestijden. Bij de laatste instapdag bleven de kleuterscholen heel sterk de nadruk leggen op de grootte van de kleuterklasjes. Ik heb een aantal kleuterklasjes bezocht en heb het probleem aan den lijve ondervonden. Het is niet vanzelfsprekend om de extra lestijden zomaar ingevuld te krijgen.

De minister heeft deze ochtend een aantal denksporen voorgesteld. Zo denkt hij aan het extra inzetten van kleuter verzorgsters in de kleuterklas. Ik zou graag van de minister vernemen hoe hij dit concreet ziet. Daarnaast werden nog een aantal andere voorstellen gelanceerd, bijvoorbeeld de gemakkelijkere doorstroom van de kinderopvang naar de kleuterscholen. Ik zou heel graag van de minister willen weten hoe hij dit concreet ziet en hoe hij dit structureel wil verankeren.

Iedereen is het ermee eens de kleuterparticipatie aan te moedigen, maar daarvoor moeten een aantal financiële drempels weggewerkt worden. Heel wat studies wijzen uit dat die financiële drempels voor een nogal grote groep ouders nog steeds een probleem zijn. De minister heeft aangekondigd dat hij de schooltoelage wil uitbreiden naar een aantal andere niveaus. Het is heel belangrijk dat hij de schooltoelage voor een deel ook wil verhogen. Dit is een heel belangrijke maatregel om de

kleuterparticipatie nog extra te versterken en om de ouders die het anders heel moeilijk hebben om de stap naar het kleuteronderwijs te zetten, daartoe aan te zetten. Ik zou dan ook heel graag van de minister weten hoe hij dit ziet, hoe concreet de plannen vandaag zijn en of de studietoelage zal worden gekoppeld aan de participatie in het kleuteronderwijs en bijvoorbeeld ook aan het verhoogde engagement van ouders.

Er werd nog een ander voorstel gelanceerd. Er is een ontzettend grote krapte op de arbeidsmarkt. Er werden al een aantal voorstellen gelanceerd zoals het inzetten van kinderverzorgsters. Ook werd gezegd dat eventueel een aantal lager opgeleiden zullen worden ingeschakeld en dat de men de toeleiding van die mensen naar die openstaande jobs zou vergemakkelijken. Ik wil dan ook graag weten wat zijn timing daarbij is en hoe concreet de plannen zijn.

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, mevrouw Tamsamani heeft gelijk dat we nu stilletjesaan op een punt komen waarop iets wat ik hier al herhaalde keren heb gezegd in debatten tijdens de plenaire vergadering, moet gebeuren. We moeten namelijk evalueren wat we bereiken met de maatregelen die we hebben genomen in het kader van het Jaar van de Kleuter. Ik heb hierover onder meer met de heer Tavernier en met de heer Schoofs al een paar keer van gedachten gewisseld. We moeten nu inderdaad komen tot het punt waarop we al een paar conclusies trekken uit wat we zien op het terrein.

We hebben één maatregel genomen waar heel veel discussie over is: het versoepelen van de omkadering van klasjes waarin kinderen binnenkomen in de loop van het jaar: de instapklasjes. Ik wil nog eens herhalen dat ik niet altijd onder de indruk ben geweest van bepaalde kritieken van mensen die zeiden dat ze een klas met veertig kinderen hadden. Bij het bekijken van de concrete situatie van de school konden we soms vaststellen dat andere klassen in andere vestigingsplaatsen van dezelfde school, om de een of de andere reden bijzonder klein worden gehouden en dat er heel veel omkadering wordt geïnvesteerd in het openhouden van een kleine vestigingsplaats. Daardoor komt men elders natuurlijk omkadering te kort. Ik ben dus niet altijd onder de indruk geweest van bepaalde voorbeelden.

Ik denk wel dat we verder moeten nadenken over de impact van dit beleid. Wat we vandaag vaststellen als een belangrijk knelpunt, is dat scholen die extra lestijden krijgen van ons, er niet in slagen om die in te vullen omdat ze gewoonweg geen kleuterleidsters meer vinden op de arbeidsmarkt.

Mevrouw de voorzitter, ik heb me voorgenomen om in de loop van volgende week ons arbeidsmarkt rapport te

sturen naar het parlement. Het is een goede traditie dat wij verslag uitbrengen over de situatie op de arbeidsmarkt.

Ik moet zeggen dat ik mij daar zorgen over maak. De parlementsleden die dat rapport zullen krijgen, zullen daar, samen met mij, goed over moeten nadenken. Ik zal daar ook grondig overleg over plegen met de onderwijsvakbonden en de inrichtende machten. Wij krijgen op alle niveaus tekorten en openstaande plaatsen. En we moeten opletten dat bepaalde maatregelen die wij uitvaardigen om de omkadering te verbeteren, uiteindelijk niet leiden tot vacatures die niet ingevuld raken.

Dat geldt in toenemende mate ook voor het kleuteronderwijs. Ik denk daarom dat wij, met name met de onderwijsvakbonden en de inrichtende machten, moeten nadenken over bijstellingen die toelaten om de middelen die ter beschikking staan, maximaal in te vullen.

Eén element zijn de kinderverzorgsters. Ik heb in de debatten altijd gezegd dat ik zou inzetten op kleuterleidsters, omdat ik het educatieve wil beklemtonen. We zijn bezig met taal, met voorbereiding op de schoolloopbaan, enzovoort. Het gaat over educatie, en dus hebben we kleuterleidsters nodig. Als je die niet vindt, komt er natuurlijk een moment waarop je naar andere oplossingen moet zoeken om het leven in de klas interessant te maken voor de kinderen én voor de kleuterleidster, en om de kleuterleidster toe te laten bezig te zijn met die opvoeding.

Ik wil hier aanknopen bij iets wat mevrouw Vanderpoorten destijds, tot grote voldoening van vele mensen, heeft gelanceerd, namelijk de kinderverzorgsters in de kleuterklassen. De VDAB leert ons dat de markt voor kinderverzorgsters minder gespannen is dan de markt voor kleuterleidsters, en dat er bovendien nogal wat mensen zijn die misschien nog geen kinderverzorgster zijn, maar wel die aspiratie hebben.

Een mogelijkheid die ik in het overleg wil voorleggen aan de scholen, is dat de scholen kunnen kiezen of ze de extra omkadering, die ze krijgen in het kader van de instapklassen, inzetten voor een kleuterleidster of voor een extra kinderverzorgster. Je kunt kiezen in functie van wat je vindt in je omgeving en wat je denkt dat het belangrijkste is, uiteraard op basis van overleg binnen de school.

Een idee dat misschien wat gevoeliger ligt, maar dat ik toch ook wil voorleggen, is het volgende. Als een kleuteronderwijzeres die tbs-gerechtigd is, toch blijft werken, zou je de school dan niet kunnen versterken, ter ondersteuning van die vrouw die blijft werken, met een beetje extra kinderverzorging?

We moeten ook getrouw zijn aan een engagement dat we bij het begin van het Jaar van de Kleuter zijn aangegaan. We hebben gezegd dat we de coëfficiënten die we

hanteren voor de berekening van de bijkomende lestijden, zouden herbekijken. Die coëfficiënt bedraagt nu 0,8. We hebben een afspraak met de onderwijsvakbonden en de inrichtende machten om tegen het einde van het jaar te bekijken of we dat kunnen verhogen, in functie van het beschikbare budget. Ik vind dat erg belangrijk.

Er is inderdaad een band met kinderopvang, omdat het erom gaat kinderen die uit de kinderopvang, of eventueel uit het thuismilieu, komen, op een zo goed mogelijk omkaderde wijze te laten instromen in de school.

Ik meen dat er op dat vlak nog andere zaken moeten worden bekeken. Ik zou dat graag samen met minister Vanackere bekijken. Ik stel trouwens vast dat minister Vanackere ook een aantal initiatieven voorbereidt die rond dezelfde uitdagingen draaien als waar wij mee bezig zijn, zoals taal, ook reeds in de kinderopvang. Wij moeten samen nadenken over de overgang van kinderopvang naar kleuteronderwijs en hoe je dat allemaal organiseert.

Dat zijn allemaal belangrijke thema's. Ik heb de vakbonden en de inrichtende machten, nadat ik de voorbije dagen met beide overleg heb gehad, deze ochtend per brief uitgenodigd om daarover zeer snel aan tafel te zitten, zodat we kunnen bekijken wat we daarmee doen.

Er is inderdaad meer dan alleen het verhaal van de omkadering. Ik blijf de overtuiging hebben dat we in Vlaanderen moeten zeggen dat wie naar een Nederlandstalige lagere school gaat, minstens een jaar in een Nederlandstalige kleuterklas moet hebben gezeten. Ik kom daarover met een voorontwerp van decreet naar de Vlaamse Regering. Ik wens het instrument van de schooltoelage te gebruiken als een prikkel om ouders, en met name kansarme ouders, te sensibiliseren over het belang van de kleuterschool.

Ik ga er ook van uit dat de Vlaamse Regering met de financiële middelen waarover ze beschikt de mogelijkheid heeft om gezinnen met schoolgaande kinderen die een bescheiden inkomen hebben, forser te steunen met schooltoelagen. Tot voor kort deden we op het vlak van leerplichtonderwijs nog maar zeer weinig met onze schooltoelagen, traditioneel de studiebeurzen genoemd. Dat budget was afgekalfd tot minder dan 12 miljoen euro.

Ik heb al enkele maatregelen genomen. Voor dit schooljaar is het budget gegroeid tot 28 miljoen euro. Volgend jaar stijgt het tot meer dan 38 miljoen euro. Ik denk echt dat de Vlaamse Regering de financiële mogelijkheid heeft – ik moet daarover wel nog overleg plegen met mijn collega's – voor nog een flinke toevoeging. Voor het leerplichtonderwijs en zeker voor het secundair onderwijs moet een aanzienlijke

verhoging van de schooltoelagen worden uitgewerkt. Zoals u zelf hebt gezegd, geven we op die manier ook een signaal aan de ouders, aangezien we de link maken met effectieve aanwezigheid in de klas.

Wat het Jaar van de Kleuter betreft, komen we op een moment van evaluatie. Ik heb vorige week gesproken met de inrichtende machten en met de vakbonden. Er liggen enkele ideeën op tafel die moeten worden bekeken zodat het budget goed kan worden besteed. We moeten echter ook andere dingen doen om een gezinsbeleid te ontwikkelen waarbij gezin en onderwijs in elkaars verlengde komen te liggen. Daarbij moeten vooral ouders met een bescheiden inkomen maximaal worden ondersteund en aangemoedigd.

Mevrouw Anissa Tamsamani: Mijnheer de minister, ik ben heel tevreden met uw uitleg. Ik ben ook blij dat er afspraken worden gemaakt met andere ministers over een aantal concrete voorstellen.

Ik heb nog een concrete vraag. Hebt u een idee van de omvang van de groep mensen die nu een beroep doet op de schooltoelage als die naar een lager niveau wordt gebracht?

De voorzitter: Mevrouw Helsen heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Helsen: Mijnheer de minister, ik ben tevreden met de extra inspanningen die u wilt doen. Ik heb wel nog twee vragen.

Het is positief dat u inspanningen wilt doen voor het kleuteronderwijs. U hebt al eerder gezegd dat het niet eenvoudig is om voldoende kleuterleiders of -leidsters te vinden. Het is goed dat de mogelijkheid bestaat om kinderverzorgsters in te zetten, maar u geeft ook zelf aan dat het eigenlijk gaat om een educatief proces dat in de klas in gang moet worden gezet. Is het volgens u zinvol te voorzien in nascholingsbudgetten voor de kinderverzorgsters die zullen worden ingezet? Ik weet niet hoe u de toekomst van de arbeidsmarkt inschat. Ik veronderstel echter dat die kinderverzorgsters gedurende een aantal jaren zullen worden ingezet. Om die reden kan het misschien zinvol zijn te voorzien in bijscholing. Zo kunnen de kinderverzorgsters een grote bijdrage leveren aan het leer- en ontwikkelingsproces in de kleuterscholen.

Wat de studietoelagen betreft, ben ik verheugd dat u voorziet in extra budgetten. Heel wat mensen kunnen deze extra middelen gebruiken. Ik zou van de gelegenheid gebruik willen maken om aandacht te vragen voor de communicatie over de nieuwe reglementering. Het is heel belangrijk mensen ervan op de hoogte te brengen dat zij mogelijks in aanmerking komen voor een studietoelage. Ook in het kader van de nieuwe financiering van het leerplichtonderwijs is het belangrijk dat de rechthebbenden ook hun rechten opeisen.

De voorzitter: De heer Schoofs heeft het woord.

De heer Hans Schoofs: Mijnheer de minister, ik veronderstel dat dit goed nieuws gedekt wordt door minstens een principiële akkoord binnen de regering. U zei daarnet dat u nog een en ander moet aftoetsen. Ik hoop dat het geen actualiteitsaankondiging betreft aan de vooravond van 1 mei: het gaat immers over heel wat geld.

In de krant lees ik dat het om 66 miljoen euro gaat. Ik neem aan dat dat recurrente middelen zijn. Dat is heel wat. Dat weegt op de begroting, ook tijdens de volgende jaren.

Mijnheer de minister, daarnet hebt u verwezen naar een debat van een aantal weken geleden. Ik heb toen sterk aangedrongen op de objectivering. Ik heb die echter nog steeds niet gekregen. De cijfers zijn toch wel sprekend: 600 kleuterscholen met meer dan 40 leerlingen op een totaal van 3000. Dat is een verhouding van 1 op 5. Daarnet hebt u me nogmaals hetzelfde antwoord gegeven.

Ik blijf echter bij mijn vraag over de objectivering, ook over de objectivering van het tekort op de arbeidsmarkt waar gewag van wordt gemaakt. In bepaalde regio's is dat niet het geval. Voor een deel laat u de mogelijkheid open om de noden te laten invullen door kleuterleiders of kinderverzorgsters.

Mijnheer de minister, gebeurt dat allemaal doordacht? In de commissie hebben we net een financieringsmodel in een vorm gegoten. Het ontwerp wordt zeer binnenkort besproken in de plenaire vergadering. Moeten we dat nu al herzien? Hadden we die nieuwe financiering daar niet al in moeten opnemen?

In het Jaar van de Kleuter wordt inderdaad aandacht gevraagd voor kleuters. Open Vld onderschrijft die vraag ten volle. We hebben van bij de aanvang het belang van het Jaar van de Kleuter in de verf willen zetten. We streven naar gelijke kansen, ook voor kleuters. Dat moet gebeuren via de verhoging van de participatie.

Terecht hebben we allemaal, ook de heer Tavernier, de mond vol over de verlaging van de leeftijd betreffende de leerplicht. Wat dat betreft, missen we hier een kans als we niet uitsluitend de omkadering laten invullen door kleuterleiders. U spreekt over de belasting bij de kleuterleiders. Moeten we dan nu geen stap zetten met betrekking tot de verlaging van de leerplicht en de aanpassing van de omkadering?

Bij de kinderopvang is er een verhouding van één begeleider voor zeven kleuters. De overgang naar de eerste kleuterklas verloopt echter niet naadloos. De groepen bestaan daar gemiddeld uit 20 à 30 kleuters. Ik weet ook wel dat de kleuterleiders worden bijgestaan

door kinderverzorgsters. De overgang verloopt echter nogal bruusk.

Mevrouw Helsen had het over pedagogische omkadering. Wat dat betreft, staan we nog voor een uitdaging. Ik vrees dat we de belangen van de kleuters wat over het hoofd zien.

Ik heb er vandaag ook de pers op nagelezen. Er worden heel grote inspanningen aangekondigd inzake de studiebeurzen en de kinderopvang. De reële bedragen voor de omkadering van kleuters, om te zorgen voor kleinere klassen staan daar echter nog niet mee in verhouding. Ik vraag me af of de kleuters niet worden afgescheept met de kruimels. De verhouding stemt niet overeen met de aandacht die daaraan wordt besteed in dit parlement.

De voorzitter: De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wil het nog even hebben over de studiebeurzen. Ik ben tevreden dat de schooltoelage sterk wordt verhoogd. Ik wil echter een probleem aankaarten dat al jaren bestaat. We stellen vast dat degenen die recht hebben op een studiebeurs, die niet krijgen.

Wat het secundair onderwijs betreft, dient naar schatting 45 percent van de rechthebbenden geen aanvraag in. De bevoegde diensten leveren nochtans grote inspanningen. Er zijn allerlei infocampagnes. Allerlei databanken worden gebruikt.

Er wordt vaak over e-government en over automatisering gesproken. Sinds 1998 proberen een aantal senatoren een voorstel van resolutie goedgekeurd te krijgen dat de fiscus ertoe zou moeten bewegen zijn volle medewerking aan de gemeenschappen te verlenen om de adressen van kansarme gezinnen en van gezinnen met een bescheiden inkomen te signaleren. Momenteel kan dat blijkbaar niet. Ik heb zelf in dit verband een voorstel van resolutie ingediend. Er is me gezegd dat het hier om een gemeenschapsmaterie gaat. Bijgevolg moeten de gemeenschappen zelf het initiatief nemen. Vervolgens kan de federale overheid in de mate van het mogelijke zijn medewerking verlenen. Alles moet een decretale of wettelijke basis krijgen.

Dit is ook een bekommernis van het Vlaams Netwerk van Verenigingen waar armen het woord nemen. Deze mensen vragen zich af waarom de toelagen niet automatisch kunnen worden toegekend en waarom het allemaal zo omslachtig moet. Een effectief beleid houdt in dat het geld naar de kansarme gezinnen en de gezinnen met een bescheiden inkomen gaat. Zij hebben het nodig. Het voorliggend plan moet met deze bekommernis rekening houden.

Minister Frank Vandenbroucke: Ik zal met de vraag van mevrouw Tamsamani over de aantallen beginnen.

Uit voorzichtigheid neem ik de aantallen die we als basis voor onze begrotingen hebben gebruikt. In de realiteit kan het iets lager liggen. Het zou ook iets hoger kunnen liggen. In dat geval zou ik een budgettair probleem hebben, maar dat weet ik nu nog niet.

Tot vorig schooljaar telden we in het voltijds secundair leerplichtonderwijs 72.000 scholieren waarvoor een studietoelage werd toegekend. We gaan er in onze begroting van uit dat die groep voor dit schooljaar tot 115.000 scholieren zal aangroeien. Dit is aan een versoepeling van de voorwaarden te wijten. Ik heb deze voorwaarden immers met de voorwaarden voor het hoger onderwijs gelijkgeschakeld. Voor het volgend schooljaar, 2008-2009, hebben we een begrotingshypothese opgesteld. Dit houdt in dat 59.000 kinderen in het kleuteronderwijs en 105.000 kinderen in het lager onderwijs een beroep op een toelage zouden kunnen doen. Voor het voltijds secundair onderwijs blijft het om 115.000 leerlingen gaan. Het deeltijds secundair onderwijs is hieraan toegevoegd. Het betreft hier 3500 leerlingen. In totaal gaat het om een aanzienlijke stijging, met name tot 284.000 kinderen.

Wat we nu zouden moeten doen, staat in het voorstel dat ik momenteel met de overige leden van de Vlaamse Regering bespreek. We moeten de groep niet uitbreiden. We moeten de toegekende bedragen verbeteren.

Volgens een onderzoek van het Hoger Instituut voor de Arbeid (HIVA) staat dat de toelage voor het secundair onderwijs 40 percent van de schoolkost niet dekt. Er is een belangrijke kloof tussen de reële schoolkosten en onze inspanningen om de kosten van ouders met een bescheiden inkomen te dekken.

De heer Schoofs heeft het net over de objectivering van de discussie over de kleuterklassen gehad. Het is echter niet makkelijk met betrekking tot de instapklassen een enquête te organiseren. We gebruiken die term hier en tijdens schoolbezoeken voortdurend. Het gaat hier echter niet om een duidelijk gedefinieerd administratief concept. We kunnen rondbellen en vragen hoe groot de instapklassen zijn. De antwoorden zijn afhankelijk van wat in de scholen een instapklas wordt genoemd. Bij gebrek aan een duidelijke definitie kan ik dit niet echt enquêteren. We weten wat we bedoelen, maar eigenlijk is de term niet zo helder.

Omdat u daarom vroeg, heb ik ondertussen enkele statistieken laten maken over de gemiddelde omkadering in het kleuteronderwijs. Uw punt is eigenlijk: als je in het kleuteronderwijs naar een meer veralgemeende verplichting gaat, om bijvoorbeeld vanaf vijf jaar op de een of andere manier in die kleuterklas te zitten, moet je dan niet dezelfde omkadering hebben als in het lager onderwijs? Tot mijn eigen verrassing blijkt uit wat we nu aan cijfermateriaal hebben dat grosso modo

de globale omkadering in het kleuteronderwijs vergelijkbaar is met die in het lager onderwijs. Ik zal die cijfers nog niet geven, want ik wil ze eerst nog eens zelf goed bestuderen, net omdat ik zelf ook wat verrast ben.

Mijnheer Tavernier, ik zeg maar wat men mij geeft. Ik neem aan dat mijn departement mij niet voorliegt. Ik heb er vertrouwen in.

Dat neemt natuurlijk het probleem van de instapklasjes niet weg. U hebt gelijk, het is precies in de instapklas dat je moet proberen niet al te veel kleutertjes te hebben, zodat je kunt aansluiten bij de leefwereld van de kinderopvang of van thuis.

Objectiveren is niet zo eenvoudig. Wat we kunnen objectiveren, geeft een verrassend positief resultaat.

Mijnheer Schoofs, u moet voor ogen houden dat wij kunnen pleiten voor veel meer omkadering, maar ook dat het geen zin heeft dat wij vacatures voorspiegelen die niet kunnen worden ingevuld. Maar misschien moet u wachten op het arbeidsmarktrapport, ik hoop het hier binnen een week aan u te kunnen bezorgen. Het laat zeer duidelijk uitschijnen dat wij binnen enkele jaren met een zeer acuut tekort aan kleuterleidsters zullen worden geconfronteerd.

Ik ben afgelopen weekend in twee basisscholen geweest. Dat is natuurlijk niet zoveel, maar het heeft me wel geleerd dat er zelfs vandaag al problemen bestaan om die kleuterleidsters te vinden. Dat leren mij ook de telefoons van de directies. Ik heb een brief laten sturen naar een aantal directies waarvan wij zien dat ze toch een redelijk belangrijk pakket aan extra lestijden hebben gekregen, maar ze niet opvragen of niet gebruiken. Ik heb een brief gestuurd aan die directies om te vragen wat er gebeurt. Een aantal van die mensen bellen terug om te zeggen dat het beleid uitstekend is en de maatregel goed, maar dat ze geen kleuterleidsters vinden. Dat is toch een signaal. Met het oog op kwaliteit en het educatieve moeten we toch even nadenken over die kinderverzorgsters.

Mevrouw Helsen doet een bijzonder goede suggestie om nascholing te organiseren. Dat is een bijzonder goed idee. We moeten in het onderwijs doen wat we wensen dat de privésector doet: competentie management. Ik zal rekening houden met die suggestie. We zouden heel wat kunnen doen met trajecten waarbij we de feitelijke kwalificatie en de feitelijke competentie van mensen zouden verhogen. Dat is zeker binnen een schoolse context nodig.

Ik kom op het punt van de heer Van Nieuwkerke en van mevrouw Helsen over communicatie en rechten. De communicatie, mevrouw Helsen, is niet eenvoudig. Ik heb nu toch al heel wat instrumenten ingezet om goed te communiceren, ook in overleg met verenigingen die bezig zijn met arme mensen. We doen ons best om dat

goed te doen, maar de sleutel zou inderdaad zijn dat je bepaalde rechten automatisch zou kunnen toekennen.

De heer Van Nieuwkerke heeft daarop gewezen. Ik kan u zeggen, mijnheer Van Nieuwkerke, dat ik om te beginnen een nogal boeiend project heb lopen waarbij we met een consultant, die eigenlijk een informatica- en processpecialist is, heel dat proces van toekenning van studie- en schooltoelagen heel kritisch doorlichten. Deze mensen zeggen mij dat als we daar met een frisse blik naar kijken, wij moeten vaststellen dat dit veel efficiënter kan. Een aantal van de dingen die we doen, kunnen we quasi automatiseren. Ik ben nog niet zover om te zeggen dat we dit zullen doen.

Er zijn ook risico's aan verbonden. Zoals we het nu benaderen, zou je een gezinsdossier kunnen openen vanaf het ogenblik dat het oudste kindje naar de kleuterklas gaat en het wordt gesloten als het jongste kind eventueel de universiteit verlaat. Dat is één eenvormig gezinsdossier. Zo doen we het nu. Deze mensen zeggen ons dat als we het zo aanpakken, dat we dan eigenlijk heel veel over die gezinnen weten en dat we die dan niet elk jaar opnieuw moeten ondervragen. Je kunt dan aan die mensen zeggen: "U hebt waarschijnlijk een recht." We gaan inderdaad misschien – als ik het goed heb bekeken – naar een quasi automatische toekenning, of toch een quasi automatische invulling van formulieren. We zijn daarop aan het werken.

We hebben contacten gelegd met het federale ministerie van Financiën. Ik denk dat we een automatische koppeling tot stand moeten brengen van hun gegevens – in verband met de gezinnen met bescheiden inkomens – met onze doelstellingen. We zijn zo ver nog niet. Ik werk wel aan het idee van het Vlaamse 'gezinsonderwijsdossier'. In dat dossier zullen de gegevens jaar na jaar worden hernomen en ook van het ene kind op het andere worden overgedragen. Dergelijk eenvormig gezinsdossier moet dankzij informaticatoepassingen voor de betrokken gezinnen veel hanteerbaarder kunnen worden.

We onderzoeken dat, want dat zou een zeer belangrijke doorbraak kunnen vormen. Zo kunnen we mensen helpen die eerder in de marginaliteit vertoeven en in kansarmoede leven, want daarvan hebben ze gewoonlijk geen weet – ook niet met de beste bedoelingen van allerlei sociale organisaties. U weet dat in Vlaanderen helaas nog mensen zijn die in armoede leven en grote noden hebben maar die we niet bereiken. Zo zouden we dat wel kunnen.

Mevrouw Anissa Tamsamani: Ik dank u voor de uiteenzetting. Ik denk dat het debat zeker nog niet is afgesloten.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het verdrag van de Raad van Europa inzake de strijd tegen mensenhandel, opgemaakt in Warschau op 16 mei 2005 – 1507 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Van den Brande, verslaggever, heeft het woord.

De heer Luc Van den Brande: Mevrouw de voorzitter, collega's, dit verdrag gaat over problemen die natuurlijk iets verder weg liggen dan de mensenrechten in de Brusselsese rand. Ik wil uw aandacht vestigen op dit belangrijke verdrag dat past binnen een reeks van Europese verdragen die te maken hebben met een van de gesels van deze tijd.

Op 16 mei 2005 heeft de derde top van de Raad van Europa, die in Warschau doorging, enkele ontwerpverdragen over verwante problemen zoals mensenhandel, terrorisme en witwaspraktijken, goedgekeurd. Het is nuttig en nodig dat we in dat verband onze verantwoordelijkheid opnemen.

Dit verdrag ligt in het verlengde van een VN-verdrag waarin met grote overtuiging staat dat we alle middelen moeten aanwenden om de mensenhandel, met een bijzondere nadruk op de vrouwenhandel, te bestrijden. Men kan zich afvragen in welke mate Vlaanderen daarbij is betrokken. Uiteraard zijn er een aantal strafrechtelijke afspraken, die tot de federale bevoegdheden behoren.

Alles wat te maken heeft met preventie en educatie over het belang van de strijd tegen de mensenhandel en over de noodzaak om de slachtoffers ervan bij te staan, staat in verband met ons welzijns-, onderwijs- en inburgeringsbeleid, en in dat verband heeft Vlaanderen al initiatieven genomen.

Dit verdrag is belangrijk, want de menselijke waardigheid is in het geding.

Dit verdrag is belangrijk en niet louter een aanvulling op wat in de Verenigde Naties al voordien tot stand is gebracht. Het voordeel is dat er in het kader van de afspraak van de Raad van Europa een bruikbaar instrument wordt ingezet. Het verdrag heeft zijn belang voor 47 lidstaten en 800 miljoen mensen. Het strekt ertoe om sommige afspraken afdwingbaar te maken. Richtsnoeren worden immers niet altijd vanzelfsprekend uitgevoerd.

Dat is de reden waarom ik met aandrang vraag om niet alleen dit ontwerp goed te keuren, maar elke dag

opnieuw ten strijde te trekken tegen de gesel van deze tijd. Het is nuttig om na te gaan hoeveel gevallen er zijn. Dat is niet gemakkelijk na te trekken. Uit de verwijzingen in de bijlage van het rapport blijkt dat er in ieder geval 3000 klachten zijn gedetecteerd. Het zijn gevallen die in Vlaanderen de afgelopen jaren zijn waargenomen.

Het is dus geen marginaal maar een essentieel probleem, een zaak van menselijke waardigheid en respect voor iedere man of vrouw.

Vanuit het Vlaams beleid moeten we daar ook een bijdrage aan leveren. Ik dank u. (*Applaus*)

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (*Zie Parl. St. Vl. Parl. 2007-08, nr. 1507/1*).

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN AANPASSING VAN DE WERKINGSBEGROTING VAN HET VLAAMS PARLEMENT VOOR HET BEGROTINGSJAAR 2008 – 10 (2007-2008) – Nr. 2

Bespreking en stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van aanpassing van de werkingsbegroting van het Vlaams Parlement voor het begrotingsjaar 2008.

Vraagt er iemand het woord? (*Neen*)

Mag ik dan aannemen dat het ontwerp van aanpassing van de werkingsbegroting van het Vlaams Parlement voor het begrotingsjaar 2008 eenparig is aangenomen? (*Instemming*)

Dan is aldus besloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het verdrag van de Raad van Europa inzake de strijd tegen mensenhandel, opgemaakt in Warschau op 16 mei 2005 – 1507 (2007-2008) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

De heer Francis Vermeiren: Mevrouw de voorzitter, de heer Brill laat zich verontschuldigen omdat hij zo juist grootvader is geworden.

De voorzitter: Begin van de stemming.

Stemming nr. 1

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

96 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
96 leden hebben ja geantwoord.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

101 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
101 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Jos De Meyer, de dames Tinne Rombouts en Els Robeyns en de heren Karlos Callens en Mark Demesmaeker tot besluit van de op 15 april 2008 door de heer Jos De Meyer in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de gezondheidsrisico's van producten uit de eigen tuin – 1649 (2007-2008) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 2

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

98 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
98 leden hebben ja geantwoord;

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
103 leden hebben ja geantwoord;

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Felix Strackx, de dames Marijke Dillen en Greet Van Linter en de heren Erik Tack en Herman De Reuse tot besluit van de op 15 april 2008 door de heer Felix Strackx in commissie gehouden interpellatie tot de heer Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de uitspraak van het Europees Hof van Justitie na een prejudiciële vraag van het Grondwettelijk Hof betreffende het eventueel discriminerend karakter van de Vlaamse zorgverzekering ten aanzien van de Franstaligen in België – 1651 (2007-2008) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
27 leden hebben ja geantwoord;
76 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

ACTUALITEITSMOTIE van mevrouw Monique Moens en de heer Jurgen Verstrepen tot besluit van het op 30 april 2008 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over het tekort aan opvangcapaciteit in de bijzondere jeugdzorg en de mogelijkheden tot uitbreiding – 1671 (2007-2008) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de actualiteitsmotie.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
27 leden hebben ja geantwoord;
76 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de actualiteitsmotie niet aan.

ACTUALITEITSMOTIE van mevrouw Marijke Dillen en de heren Filip Dewinter, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen en Karim Van Overmeire tot besluit van het op 30 april 2008 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over het tekort aan opvangcapaciteit in de bijzondere jeugdzorg en de mogelijkheden tot uitbreiding – 1672 (2007-2008) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de actualiteitsmotie.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
27 leden hebben ja geantwoord;
76 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de actualiteitsmotie niet aan.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 7 mei 2008 om 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.38 uur.*

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Erik Arckens, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Tom Dehaene, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Monique Moens, Fientje Moerman, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Leo Pieters, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Stefaan Sintobin, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Luc Van den Brande, Joris Vandenbroucke, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Marleen Vanderpoorten, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch.

Afwezig met kennisgeving

Sabine Poleyn: gezondheidsredenen;

Eloi Glorieux: buitenslands;

Stern Demeulenaere, Marcel Logist, Luc Martens, Marie-Rose Morel, Herman Schueremans, Miet Smet, Paul Wille: ambtsverplichtingen;

Louis Bril, Hugo Philtjens, Greet Van Linter: familieplichtingen.

Afwezig zonder kennisgeving

Vera Dua, Hilde Eeckhout, Michèle Hostekint, Gerda Van Steenberge.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens,

Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Monique Moens, Fientje Moerman, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Leo Pieters, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Stefaan Sintobin, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Erik Matthijs, An Michiels, Monique Moens, Fientje Moerman, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Leo Pieters, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Stefaan Sintobin, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Monique Moens, Jan Penris, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Christian Verougstraete, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Frans Peeters, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Helga Stevens, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van

den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Monique Moens, Jan Penris, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Christian Verougstraete, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Frans Peeters, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Helga Stevens, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme

Stemming nr. 5:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Monique Moens, Jan Penris, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Christian Verougstraete, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Martine Fournier, Cindy Franssen, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Frans Peeters, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Hans Schoofs, Helga Stevens, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche,

Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme
